Biblioteca Centrală Regională

Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 501
Vineri 13 februarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

CONSFĂTUIREA FRUNTAȘILOR
în cultura porumbului, florii-soarelui și sfeclei de zahăr din regiunea București

In zilele de 6 și 7 februarie au avut loc în Capitală lucrările consfătuirii regionale a fruntașilor în cultura porumbului, florii-soarelui și sfeclei de zahăr, organizată de Comitetul regional București al P.M.R. și de către sfatul popular regional. Printre cei peste 400 participanți se aflau colectiviști și întovărășiți, cadre tehnice din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri, tehnicieni și ingineri agronomi, oameni de știință și activiști de partid și de stat.

In prima zi a consfătuirii, consacrată problemelor ridicate de cultura porumbului, s-au prezentat referatele următoare: „Rezultatele obținute și perspectivele dezvoltării culturii porumbului în regiunea București" (referent ing. Al. Negrea, șeful secției agricole a sfatului popular regional); „Superioritatea hibrizilor dubli de porumb"; „Agrotehnica porumbului dublu hibrid în regiunea București" (referenți ing. Tiberiu Mureșan și ing. Nicolae Șarpe, ambii de la I.C.C.P.-Fundulea). La discuțiile care au urmat s-au înscris numeroși vorbitori printre care Dragnea Costea (gospodăria de stat Lița), Andrei Nicolae (gospodăria agricolă colectivă „Maxim Gorki"-Slobozia), Gh. Dolcin (gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie" Conțești-Zimnicea), ing. I. Boicea (gospodăria agricolă colectivă Vasilescu Vasia-Roșeți-Călărași) și alții care au arătat importanța măririi suprafețelor irigate, a folosirii îngrășămintelor organice și minerale precum și a pregătirii corespunzătoare a solului. S-a discutat de asemenea despre necesitatea extinderii lucrărilor mecanizate la întreținerea și recoltarea porumbului precum și despre folosirea celor mai indicați hibrizi dubli de porumb.

Lucrările zilei a doua au început prin prezentarea referatelor: „Despre cultura florii-soarelui în regiunea București" și „Situația culturii sfeclei de zahăr în regiunea noastră", susținute de inginerii Anastasia Popa și Florian Constantinescu, ambii de la sfatul popular regional București.

Despre întărirea economico-organizatorică a unităților socialist-cooperatiste, precum și despre sarcinile ce revin acestora în sporirea producției de porumb, ulei și zahăr pe anul în curs, a vorbit președintele comitetului executiv al sfatului popular regional, tov. Vasile Mateescu în cadrul referatului pe care l-a expus.

După amiază au fost anunțate rezultatele întrecerii pentru titlul de „Cea mai bogată gospodărie colectivă" pe anul 1958. Titlul a fost atribuit gospodăriei colective „1 Mai" din comuna Cuza Vodă, raionul Călărași.

Participanții la consfătuire au adresat apoi o chemare tuturor celor ce lucrează în agricultura regiunii București pentru a depune cît mai multe eforturi spre a se obține producții maxime la culturile de porumb, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr.

GH. POPESCU

INGRAȘĂ SUPLIMENTAR CULTURILE

La gospodăria agricolă de stat Dragalina, raionul Călărași, muncile agricole n-au încetat nici pe timpul iernii.

In fotografie: tractoristul Calciu Florea execută îngrășarea suplimentară a griului cu azotat de amoniu granulat.

Pentru extinderea folosirii îngrășămintelor chimice

După cum s-a mai anunțat, în zilele de 6—7 februarie a avut loc la orașul Stalin o consfătuire cu tema: „Realizări în cercetarea, fabricarea și utilizarea îngrășămintelor chimice în R.P.R."

Organizată de Consiliul central A.S.I.T. și de filiala A.S.I.T. a regiunii Stalin, consfătuirea a evidențiat succesele însemnate obținute pe linia extinderii și aplicării îngrășămintelor chimice în agricultură. De la 3.245 de tone superfosfat, azotat de amoniu și alte îngrășăminte chimice trimise agriculturii în 1950, industria chimică din țara noastră a ajuns în anul 1958 la o producție de 152.000 de tone.

Dezvoltarea actualelor capacități de producție și construirea unor fabrici noi va permite țării noastre ca în următorii 15 ani să folosească îngrășăminte chimice la nivelul țărilor celor mai avansate în acest domeniu.

In referatul său, tovarășul Aurel Ungur, secretar general al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, a vorbit despre folosirea îngrășămintelor chimice.

In ședințe plenare sau pe secții, numeroși participanți — chimiști, ingineri agronomi, reprezentanți ai fabricilor producătoare — au prezentat aspecte importante din munca de fabricare și folosire a îngrășămintelor chimice. Cu deosebită atenție au fost ascultate comunicările inginerului S. Benari și chimistului A. S. Banciu intitulată: „Eficiența economică a folosirii îngrășămintelor chimice", a chimistei Rodica Drimuș „Cîteva aspecte privind chimizarea agriculturii" etc.

Atît în dezbateri cît și în recomandările de la încheierea consfătuirii, participanții au subliniat că în producerea îngrășămintelor chimice și a insecto-fungicidelor trebuie să se țină seama de necesitatea dezvoltării intensive a agriculturii noastre.

Asupra lucrărilor acestei consfătuiri vom reveni.

Transportă gunoiul de grajd la cîmp

Gospodăriile colective din regiunea Constanța și-au propus să realizeze în acest an o producție medie de 1.500 de kg. de grîu și 2.200 de kg. de porumb la ha. Pentru a putea smulge pămîntului astfel de roade, colectiviștii din întreaga regiune au declarat perioada 1—10 februarie „Decada transportului gunoiului de grajd la cîmp". In această perioadă colectiviștii au muncit cu însuflețire pentru fertilizarea solului. Astfel, tinerii din gospodăriile colective din comunele Ciobanu, Vulturi, Dulgheru, Coruja și altele din raionul Hîrșova, au format echipe speciale și în numai trei zile au transportat la cîmp de fiecare gospodărie între 1.000—2.500 de tone de gunoi de grajd. Importante cantități de îngrășăminte naturale au transportat la cîmp și gospodăriile colective din raioanele Istria, Fetești și Negru Vodă. In întreaga regiune Constanța în primele 8 zile ale lunii februarie, gospodăriile colective au transportat la cîmp aproape 100.000 de tone de gunoi de grajd.

Grăbesc pregătirile

In aceste zile muncitorii centrului mecanic Tulcea, regiunea Galați, antrenați în întrecerea socialistă dau bătălia pentru a termina la vreme reparația utilajului necesar muncilor agricole de primăvară primit din S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat din împrejurimi. In munca lor muncitorii de aici sînt ajutați de tehnicienii și maiștrii Velea Ștefan, Țuțuianu Ion și Burin Petre. Cu ajutorul acestora, axele steluțelor de la șasiul tractorului K.D. au fost recondiționate în bune condiții tehnice, fiind întrebuințate ca și cele noi. Față de un ax nou, cel recondiționat costă cu 130 de lei mai puțin.

In acțiunea de reparare a motoarelor și tractoarelor, s-au evidențiat muncitorii din echipele conduse de Stan Vasile, Vidovicenco Gheorghe, Ceapraga Petre, Ignat Dumitru și Radion Nicolae, care și-au depășit planul de producție cu 10—20 la sută.

M. ȚUȚUIANU
corespondentă

Pregătirea temeinică a utilajului agricol în centrul atenției mecanizatorilor

Grijă deosebită stocajului

Pentru iarna aceasta S.M.T. Stîlpu, regiunea Ploești, are de reparat în atelierul propriu 34 tractoare, 55 pluguri, 24 semănători, 23 cultivatoare și alte mașini și anexe de exploatare.

Munca în atelierul mecanic a fost organizată pe posturi specializate și pe echipe. Conducerea stațiunii s-a îngrijit ca să creeze mecanizatorilor condiții de lucru dintre cele mai bune. Au fost confecționate noi bancuri de lucru, piesele de schimb și materialele necesare au fost aduse în magazie din timp, astfel încît în procesul tehnologic nu au existat goluri de producție. Munca de reparație a fost bine îndrumată și controlată pe parcurs de șeful de atelier Lupșa Victor și mecanicul controlor Nicolae Hodor. La ora cînd apar aceste rînduri reparația utilajului necesar muncilor agricole de primăvară (și îndeosebi a tractoarelor) este aici ca și terminată. Cei mai vrednici la reparații s-au dovedit a fi mecanicii Jipa Stere, Dumitrescu Mihai și Mărunțiș Nicolae, tîmplarul Moise Ștefan, sudorul Roșu Sava, tractoristul Radu Teodorescu și șeful de brigadă Iordache Constantin.

Cunoscut fiind că în unele unități agricole de stat, problemei stocajului nu i se acordă atenția cuvenită și întrucît la data cînd am vizitat stațiunea reparațiile erau pe sfîrșite, am urmărit îndeosebi felul cum au fost stocate aici tractoarele și mașinile agricole.

De la prima vedere, de cum am intrat în remiza unde au fost puse la adăpost de intemperii tractoarele reparate, mi-am putut da seama că aici prescripțiile tehnice cu privire la conservarea și stocajul utilajului, se respectă întocmai. Tractoarele reparate, cu toate anexele montate (capote, tobe de eșapament, faruri etc.) bine curățate și petrolate, erau „trase la linie". Cîțiva tractoriști învîrteau la manivelă, pe rînd, unele tractoare. „Facem această operație din 10 în 10 zile la toate tractoarele reparate în scopul de a preveni ruginirea unor organe, precum și pentru a preîntîmpina înțepenirea motorului, astfel încît să pornească cît mai ușor", — îmi spunea directorul stațiunii, tov. Dumitru Chernischi. Tot de la directorul stațiunii am aflat că îndată după ce tractorul a fost recepționat se trece la stocaj. In cadrul acestei operații se dă jos uleiul din baie și se înlocuiește cu 25-30 litri de motorină. Se pornește motorașul mic timp de 3 minute. Acesta, antrenează motorul mare, Dieselul. In tot acest timp, întreg sistemul de ungere este spălat de motorină. După scurgerea celor 3 minute de funcționare a servomotorului, motorina se golește. Apoi se pune ulei fiert în capul pistoanelor, se învîrte la manivelă, așa după cum s-a arătat mai sus.

Pe lingă aceste operații, la stocajul utilajului cu roți de cauciuc (tractoare UTOS, combine etc.), acestea se ridică pe butuci pentru a nu se deteriora pneurile.

La S.M.T. Stîlpu se acordă aceeași atenție și stocării mașinilor agricole. Plugurile de pildă, după ce au fost scoase din reparație, se duc pe platforma de stocaj, unde sînt ridicate pe niște pene, petrolate, iar organele active (brăzdarele și cormanele) sînt unse cu vaselină pentru a nu rugini. La fel se procedează și cu cultivatoarele, discuitoarele, grapele, semănătorile și restul utilajului.

I. LEȘEANU

Lucrări de sezon în vii și livezi

Secția din comuna Sîntioana, aparținînd gospodăriei de stat Dumbrăveni, regiunea Stalin, are un sector pomi-viticol bine dezvoltat.

Sub îndrumarea inginerului agronom Petru Cerbu, la această secție se execută în prezent unele lucrări de sezon deosebit de importante. Folosind timpul prielnic muncitorii Rot Ion, Rot Francisc, Petea Constantin și alții au și transportat pe 3 ha. cu vie, peste 60 tone bălegar bine dospit și au ascuțit peste 60.000 de araci. Tot la această secție au fost săpate pe o suprafață de 14 ha., vie din anul doi, gropile necesare instalării spalierilor. Indată ce stîlpii sînt confecționați, aceștia sînt transportați de muncitori la cîmp împreună cu sîrma și cuiele necesare fixării spalierilor.

In vederea extinderii culturii viței de vie pe o suprafață de încă 10 ha. s-a început desfundatul terenului. Pînă la sfîrșitul lunii ianuarie fuseseră desfundate cu tractorul 4,50 ha., iar manual 1,50 ha., urmînd ca în cursul lunii februarie să se mai desfunde manual încă 3 ha., iar cu tractorul un ha.

In aceste zile de iarnă și muncitorii care lucrează pe cele 58 de ha. cu livadă obțin rezultate frumoase în muncă. Pînă în prezent ei au curățat pomii de uscături și omizi și au efectuat prima stropire de iarnă; în această lună vor mai executa încă o stropire.

Pentru redarea de noi terenuri agriculturii

Comuna Cîrja, din raionul Murgeni, regiunea Iași, comună complet colectivizată, din toamna anului 1957, dispune de un teren fertil și în majoritate mecanizabil care permite obținerea unor recolte sporite la culturile agricole.

O plagă care face însă ca producțiile să fie nesigure este faptul că terenul comunei aflîndu-se la intersecția a trei cursuri de apă cu caracteristici deosebite, este supus în permanență inundațiilor. Dintre aceste ape, rîul Prut este cel mai periculos, deoarece în fiecare primăvară prin revărsările sale provoacă inundație pe o rază de 150—350 ha, teren de bună calitate, care după retragerea apelor se întărește întîrziind astfel însămînțările de primăvară.

Pentru a preveni inundațiile, gospodăria agricolă colectivă din Cîrja, a executat prin mijloace locale în primăvara anului 1958 circa 1.500 m. de diguri provizorii salvînd de inundațiile Prutului terenul de grădinărie. In ce privește fluxul apelor din bălți însă, acesta nu a putut fi stăvilit. In conferința Comitetului raional de partid Murgeni s-a luat hotărîrea să se întocmească un studiu tehnic la fața locului, un plan tehnic bine documentat, dar pînă în prezent acesta nu a fost încă pus la punct. Trebuie arătat că la executarea acestor lucrări se poate conta pe mîna de lucru locală, gospodăria colectivă angajîndu-se să pună la dispoziție atelajele necesare. Prin înfăptuirea acestui plan s-ar reda agriculturii o suprafață de cel puțin 150 ha de teren și s-ar asigura recolta pe alte 250 de ha expuse anual inundațiilor.

Socotim că este necesar ca organele de resort de la raion și regiune să treacă neintîrziat la studierea acestei probleme, spre a se putea reda circuitului permanent agricol terenurile inundabile despre care aminteam și să se asigure totodată o recoltă sporită îndeosebi la plantele tehnice — sfecla de zahăr și floarea-soarelui — care se pretează minunat pe aceste pămînturi aluvionare.

NICOLAE DONOSE
președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal Cîrja

Sfatul colectiviștilor din Grabăți

Zi de iarnă. Zăpada scîrțîia ușor sub pașii celor care se îndreptau grăbiți spre sala căminului cultural din comuna Grabăți, regiunea Timișoara. Ca orice gospodari chibzuiți, care la sfîrșit și început de an fac bilanțul muncii lor și proiecte de viitor, colectiviștii din Grabăți s-au adunat să discute și ei despre felul cum au muncit și cum trebuie să muncească pe viitor. Din darea de seamă prezentată de Ilina Tudor, președintele colectivei, a reieșit că anul trecut colectiviștii au obținut succese importante care depășesc cu mult pe cele din 1957. Aceasta, cu atît mai mult, cu cît anul 1958 a fost un an de secetă.

Astfel, ogoarele au fost silite să rodească chiar mai mult decît în anii îmbelșugați obținîndu-se în medie la ha cîte 3.681 kg porumb, 1.728 kg grîu, 2.134 kg floarea-soarelui (depășind producția planificată cu 300 de kg) peste 22.500 kg sfeclă de zahăr.

La realizarea acestor recolte îmbelșugate a contribuit în bună parte și aplicarea sistemului de retribuire nu numai după ziua-muncă ci, și după rezultatele obținute care, cointeresînd pe majoritatea colectiviștilor, i-a stimulat în obținerea unor producții cu mult mai mari decît cele planificate. Printre colectiviștii fruntași președintele a amintit numele lui D. Chira, Delcu Elena, S. Farcaș, Gh. Caizer.

Bine îngrijite și alimentate rațional, animalele au dat și ele producții mari. Producția medie de lapte pe cap de vacă furajată (de la 30 de vaci), de exemplu, a fost de 2.880 litri. Pe cap de oaie s-au obținut 43 litri lapte și 2,3 kg lînă.

Valorificînd pe bază de contract produse animale și vegetale, colectiviștii au avut anul trecut un venit de 2.700.000 lei, revenind cîte 231.500 lei la 100 ha. Acest lucru a făcut ca gospodăria să împartă cîte 14,50 lei la ziua-muncă și 9 kg cereale, în afară de celelalte produse. Fondul de bază al gospodăriei a crescut anul trecut pînă la 2.340.000 lei.

Prin planul de producție pe 1959 colectiviștii din Grabăți au stabilit să extindă suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr pînă la 140 ha, de pe care să obțină o producție medie de 32.000 kg, iar cea cu floarea-soarelui la 32 ha cu o producție de 1.900 kg. De asemenea, numărul vacilor va crește pînă la 75, numărul scroafelor pînă la 80, al păsărilor la 1.000, al oilor la 525. Paralel cu aceasta vor căuta să sporească și producția la fiecare animal în parte.

Pentru a-și mări veniturile, colectiviștii au planificat să vîndă pe bază de contract 15 vagoane de grîu, 10 vagoane de porumb, 4,3 vagoane de floarea-soarelui, sfecla de zahăr de pe 140 ha, 215 porci grași, lînă, lapte etc. Prin aceasta, venitul global al gospodăriei în acest an va fi de peste 4.000.000 lei.

FL. PLOPEANU

LEGUMICULTURA ADUCE MARI VENITURI BĂNEȘTI

Gospodăria noastră a luat ființă la 26 octombrie 1952, cînd 38 familii de țărani muncitori și-au unit laolaltă 153 ha. In prezent ea cuprinde 227 familii cu o suprafață de 1.142 ha., din care arabile 876 ha.

Din punct de vedere geografic gospodăria noastră este situată în centrul raionului, la o depărtare de 16 km. de orașul Lugoj. Apropierea de orașele Lugoj și Timișoara, precum și de centrele muncitorești Reșița și Nadrag, creează posibilitatea desfacerii fără riscuri și în orice perioadă a anului a produselor legumicole. Pe de altă parte satul Chizătău, fiind așezat între rîul Bega și Timiș, oferă un loc minunat pentru cultura legumelor, mai ales a celor irigate. Clima dulce dă putința dezvoltării celor mai diferite specii de legume. Solul la rîndul său este format în cea mai mare parte dintr-o aluvine podzolică, cu însușiri fizice și chimice bune. Acest teren fertilizat în chip corespunzător cu îngrășăminte naturale și chimice poate da recolte bogate.

Cu toate condițiile prielnice legumicultura nu s-a dezvoltat de la început pe măsura posibilităților existente. La înființare aveam abia 5 ha. de grădină. Apoi pe măsură ce colectiviștii s-au convins de foloasele pe care le pot avea de pe urma legumelor, suprafața ocupată cu aceste culturi a fost extinsă treptat ajungînd în anul acesta (datorită faptului că în satul nostru agricultura este acum în întregime colectivizată) la 20 ha.

Odată cu mărirea suprafeței, au crescut și producțiile la hectar. Dintre speciile de legume, o deosebită importanță am dat culturilor de varză timpurie, roșii și ardei care s-au dovedit a fi mai rentabile. La varza timpurie recolta medie la ha. a sporit simțitor în ultimii ani: 19.200 kg. în 1956; 21.750 kg. în 1957 și 22.300 kg. în 1958. Roșiile timpurii din soiul 10 x Bizon au dat în 1958 o producție medie de 25.800 kg. la ha. Rezultate frumoase am obținut și la cultura ardeilor din soiul „Calincov" și a gogoșarilor „Bucureșteni", recoltînd în anul trecut 14.250 kg. în medie la ha.

In ultimii ani gospodăria noastră a început să se ocupe și de cultura cartofilor timpurii din soiul „roz de Belinț" care dau rezultate foarte bune (între 8.500—9.500 kg. la ha.). După recoltarea lor, care se face de regulă între 10—20 iunie, se plantează, în cultură dublă, varza de toamnă.

Recoltele bune despre care am vorbit mai sus se datoresc, în cea mai mare măsură, aplicării metodelor agrotehnice corespunzătoare dintre care amintesc: alegerea unor soiuri timpurii și productive, asigurarea semințelor de calitate, executarea în toamnă a ogorului adînc cu încorporarea sub brazdă a 40 tone gunoi de grajd la ha, obținerea de răsaduri timpurii și viguroase, folosirea chibzuită a îngrășămintelor chimice, îngrijirea atentă a culturilor în cîmp ș.a.m.d.

Producțiile mari și de calitate obținute îndeosebi la legumele timpurii, au adus gospodăriei noastre însemnate venituri bănești. In anul 1957 a fost realizat un venit de 155.658 lei de pe 6 ha. de grădină, adică 25.943 lei la ha., iar în 1958 — 182.546 lei, revenind 30.424 lei per ha.

Am arătat la început că așezarea geografică, clima și solul gospodăriei noastre creează perspective largi pentru extinderea suprafeței de grădină și mărirea

CONSTANTIN SUMAN
brigadier legumicol în gospodăria agricolă colectivă „Timpuri „Noi" din satul Chizătău, raionul Lugoj, regiunea Timișoara

(continuare în pag. 3-a)

NOI OGOARE UNITE

În raionul Vaslui

Zilele trecute în raionul Vaslui, regiunea Iași, au luat ființă două gospodării agricole colective.

Prima gospodărie colectivă a luat ființă în comuna Corni Albești, satul Albești, cu 68 familii și 165 ha de pămînt. Printre primii care au depus cereri au fost Hemloi Samoilă, Ion Tălușcă și alții.

77 de familii cu 168 ha pămînt, atelaje, vite de muncă, vii, livezi etc. au format cea de-a doua gospodărie colectivă în comuna Costești, satul Puntișeni.

Cu acestea numărul gospodăriilor colective în raionul Vaslui se ridică la 38.

VICTOR VASILE

În raionul Giurgiu

Anul trecut, membrii întovărășirii agricole „Pămînt Desțelenit" din comuna Slobozia, raionul Giurgiu, au dobîndit recolte mult mai mari decît cele realizate de țăranii individuali. La grîu, de exemplu, sporul de recoltă a fost de 300 kg la ha, iar la porumb de 400 kg. Văzînd aceste sporuri mari de recolte realizate de întovărășiți, țăranii muncitori cu gospodărie individuală din această comună au hotărît să formeze cea de-a 4-a întovărășire agricolă din comună. Printre cei care au făcut primii cereri de înscriere în noua întovărășire au fost Gheța Gheorghe, Gheorghe Brăgaru, Florea Ancu și alții.

Zilele trecute a avut loc inaugurarea noii întovărășiri agricole care cuprinde 77 de familii țărani muncitori cu aproape 90 de hectare teren arabil. Cu prilejul inaugurării, întovărășiții au hotărît ca întovărășirea lor să poarte numele de „1 Mai" și au ales ca președinte pe cel mai vrednic gospodar, Brăgaru Gheorghe.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

DUPĂ EXEMPLUL CELOR OPT INTREPRINDERI DIN CAPITALĂ

Angajamentul mecanizatorilor

La redacție continuă să sosească scrisori din gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare și centre mecanice. Colectivele de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari din aceste unități au discutat pe larg chemarea lansată de cele opt intreprinderi din Capitală pentru realizarea a cît mai multe economii în producție. O scrisoare pe această temă am primit zilele acestea și de la colectivul de mecanizatori de la stațiunea de mașini și tractoare Buda, regiunea Ploești. In scrisoare se arată că mecanizatorii acestui S.M.T. s-au angajat să realizeze prin reducerea prețului de cost peste sarcina planificată, ECONOMII IN VALOARE DE 66.000 LEI. PENTRU ACEASTA SE VOR LUA MĂSURI PENTRU ORGANIZAREA TRANSPORTULUI CARBURANȚILOR ȘI LUBRIFIANȚILOR NUMAI CU MIJLOACELE PROPRII ALE STAȚIUNII DUPĂ UN PLAN BINE STABILIT, CREAREA A DOUĂ SUBDEPOZITE DE CARBURANȚI ȘI LUBRIFIANȚI PENTRU ALIMENTAREA BRIGAZILOR S.M.T., ELIMINAREA PIERDERILOR DE CARBURANȚI PRIN REDUCEREA LA MAXIMUM A DEPLASĂRILOR IN GOL ȘI ALIMENTAREA TRACTOARELOR DIN CADRUL BRIGAZILOR NUMAI CU AJUTORUL POMPELOR, RECONDIȚIONAREA UNEI CANTITĂȚI DE 3 TONE DE PIESE DE TRACTOR ȘI MAȘINI AGRICOLE PRIN FOLOSIREA INOVAȚIILOR PRECUM ȘI PENTRU FOLOSIREA IN TIMPUL NEFAVORABIL LUCRĂRILOR AGRICOLE A TUTUROR MECANIZATORILOR IN MUNCI CU CARACTER GOSPODĂRESC.

Ca urmare a recoltelor bogate obținute de către gospodăria colectivă „1 Mai" din comuna Dăbuleni, regiunea Craiova, au crescut mult veniturile. Aceasta i-a convins pe numeroși țărani muncitori întovărășiți să se alăture de curînd marii familii a colectiviștilor. In fotografie: țăranii muncitori Ștefan Stoicuț, Ștefan Dărac și Ion Cristuinea, înaintînd cererile de înscriere în gospodăria colectivă.

Foto: AGERPRES

Hotărîrea colectiviștilor

Mărirea numărului de animale prevăzută în planul de producție pe acest an, atrage după sine și ridicarea de noi construcții. De aceea harnicii colectiviști din satul Jadani, raionul Timișoara, au prevăzut și construirea a o serie de adăposturi ca: un grajd pentru 50 de vaci, o maternitate pentru 30 de scroafe, o magazie și altele.

PETRU OBADEANU
corespondent

16 FEBRUARIE 1933 — 16 FEBRUARIE 1959

16 FEBRUARIE 1933. In istoria mișcării muncitorești din țara noastră, ziua de 16 februarie 1933, ca și zilele ce au precedat-o vor rămîne veșnic neșterse. Cu 26 de ani în urmă, a răsunat pe de-asupra Griviței și a cartierelor din jur, glasul sirenelor, chemînd muncitorii la luptă. A răsunat prelung, răscolitor, sirena lui Roaită. UTC-istul cu priviri cutezătoare și ochi limpezi ca seninul cerului. La glasul sirenelor, muncitorii ceferiști și-au strîns rîndurile. La glasul sirenelor, s-au îndreptat în ajutorul Griviței luptătoare, care avea să se numească de atunci „Grivița Roșie", mii și mii de muncitori din împrejurimile Capitalei.

Eroicele lupte revoluționare ale muncitorilor ceferiști și petroliști din februarie 1933 au fost cea mai puternică ridicare la luptă a proletariatului romîn înainte de al doilea război mondial. Ele au marcat o adevărată cotitură în desfășurarea luptelor revoluționare din țara noastră, o manifestare a hotărîrii clasei noastre muncitoare de a opri și respinge ofensiva dezlănțuită de clasele exploatatoare împotriva celor ce muncesc. Totodată, evenimentele din februarie 1933 au constituit prima mare acțiune din lume împotriva fascismului, stîrnind un uriaș ecou în toate țările.

Cine nu-și amintește oare — dintre cei mai vîrstnici — că în 1933, oamenii muncii din fabrici și uzine primeau lefuri de mizerie, deși ziua de lucru era de 10-14 ore — că impozitele creșteau neîncetat și că zilnic se anunțau închideri de noi întreprinderi? Cine a uitat exploatarea cruntă la care era supusă țărănimea de către chiaburi și moșieri — în vreme ce guvernul național-țărănist vărsa moșierilor sume uriașe ca prime de export și înlesnea chiaburilor să pună mîna pe pămînturile țăranilor înglodați pînă în gît în datorii?

Impotriva acestor stări, împotriva exploatării capitaliste și a fascizării țării — pentru pîine, pace și libertate, Partidul Comunist din țara noastră, a organizat atunci lupta clasei muncitoare, a tuturor oamenilor muncii.

In această luptă, ceferiștii din țara noastră au fost în prima linie. Ca răspuns la grevele organizate la începutul anului 1933 de către ceferiști și de muncitorii petroliști de pe Valea Prahovei, în scopul apărării drepturilor lor, guvernul burghezo-moșieresc a dezlănțuit un adevărat val de teroare împotriva muncitorimii, proclamînd starea de asediu și aruncîndu-i în închisori pe muncitorii revoluționari și în primul rînd pe comuniști.

Arestarea conducătorilor ceferiști, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, a constituit semnalul care a dezlănțuit acțiunea din 15-16 februarie 1933. In dimineața zilei de 15 februarie, muncitorii de la atelierele Grivița au încetat lucrul. Peste 7.000 de ceferiști au ocupat curtea atelierelor, în vreme ce sirena îi chema neîncetat pe muncitorii din toate colțurile Capitalei.

Se știe în ce fel a înăbușit guvernul în sînge greva muncitorilor de la Grivița. Această represiune sîngeroasă va rămîne pentru totdeauna un puternic act de acuzare la adresa putredului regim burghezo-moșieresc, care a socotit că procedînd astfel, va putea sfărîma lupta clasei muncitoare condusă de Partidul Comunist.

Dar nu s-a întîmplat așa, ci dimpotrivă. In condiții cît se poate de grele, lupta revoluționară a proletariatului condus de partid a continuat, reușind să antreneze pături tot mai largi ale poporului.

Luptele din februarie 1933 au demonstrat că proletariatul în frunte cu avangarda sa, Partidul Comunist, este singura forță în stare să mobilizeze și să conducă poporul la lupta pentru apărarea intereselor lui vitale, la răsturnarea regimului burghezo-moșieresc, pentru o viață nouă.

Evenimentele care au urmat au confirmat pe deplin acest mare și luminos adevăr. Cauza pentru care au căzut atîția fii devotați ai poporului nostru în cursul evenimentelor din februarie 1933 a biruit în țara noastră. Cu sprijinul neprecupețit al Uniunii Sovietice, sub conducerea Partidului, poporul nostru și-a scuturat lanțurile fascismului german în care a fost vîrît de către burghezo-moșierime. In lupta pentru înfăptuirea insurecției armate de la 23 August 1944 și sprijinirea frontului anti-hitlerist, pentru înfrîngerea partidelor burghezo-reacționare și în acțiunea pentru refacerea țării și trecerea la construirea socialismului — clasa noastră muncitoare și-a îndeplinit cu cinste sarcinile de stegar al maselor muncitoare.

In focul acestor dîrze lupte s-a făurit alianța muncitorească-țărănească, sub conducerea clasei muncitoare și a partidului ei. In jurul clasei muncitoare, și-au strîns rîndurile intelectualitatea și celelalte pături muncitoare ale poporului.

La 26 de ani de la eroicele lupte ale muncitorimii din februarie, poporul nostru îi cinstește cu venerație pe cei care s-au jertfit pentru viața sa nouă și liberă, lipsită de exploatare. Oamenii muncii din țara noastră, conduși cu înțelepciune de partid, muncesc cu nestăvilit avînt patriotic pentru a dezvolta industria, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru înflorirea culturii, pentru crearea unor cît mai bune condiții de trai.

Amintirea eroicelor lupte din februarie 1933 îi însuflețește să dobîndească pe acest drum, noi și noi victorii, în lupta pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Practica în producție a studenților agronomi

Practica în producție — ultima etapă din învățămînt dinaintea examenului de stat — are drept scop să ofere studenților stagiari posibilitatea de a-și întregi cunoștințele profesionale prin transpunerea în practică a teoriei însușită în timpul celor patru ani și jumătate, durata studiilor teoretice în institutele agronomice.

In anul trecut numai de la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu" București au absolvit studiile teoretice și au efectuat stagiul de practică în producție de la Facultatea de Horticultură 119 studenți, iar de la Facultatea de Agricultură Generală un număr total de 325 studenți.

Majoritatea acestora au efectuat stagiul de practică în regiunile Constanța și Galați, integrîndu-se efectiv în procesul de producție al unităților agricole socialiste, care le-au oferit cele mai bune condiții pentru a-și definitiva pregătirea profesională.

In anul acesta termină cursurile teoretice la Institutul Agronomic „N. Bălcescu" un număr de 89 studenți de la Facultatea de Horticultură și 282 studenți de la Facultatea de Agricultură Generală din care, pe secții 132 studenți de la secția Agricultură, 70 studenți de la secția ingineri economiști și 80 studenți de la secția Zootehnie.

Cei 371 studenți absolvenți urmează ca în cursul lunii februarie a.c. să meargă în producție pentru un an de zile, unde vor face stagiul de practică.

Majoritatea studenților agronomi înțeleg adevăratul sens al practicii în producție.

In timpul practicii, studentul stagiar trebuie să treacă prin toate fazele procesului de producție, legate de viitorul său loc de muncă, va studia îmbinarea ramurilor de producție, prețul de cost și rentabilitatea fiecărei culturi. Studentul stagiar va participa activ la executarea lucrărilor de pregătire a terenului, semănat, plantat și recoltat, înființarea și întreținerea plantațiilor, îngrijirea animalelor, folosirea și întreținerea mașinilor, condiționarea și conservarea produselor etc.

In timpul stagiului de practică, studentul trebuie să întocmească lucrarea pentru examenul de stat. Această lucrare — proiectul de diplomă — trebuie să reflecte activitatea sa în unitatea respectivă, modul cum a aplicat în practică cunoștințele teoretice dobîndite în facultate și felul cum a știut să le adapteze la specificul unității.

Proiectul de diplomă — prin propunerile și concluziile ce le conține — trebuie să fie de un real folos și pentru unitatea în cadrul căreia studentul și-a făcut stagiul de practică.

Cerînd să meargă în regiunile Constanța și Galați, în gospodăriile agricole colective și gospodăriile agricole de stat, unități în care au cele mai bune condiții pentru desăvîrșirea pregătirii profesionale, studenții stagiari vor deveni cadre de nădejde în înfăptuirea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii.

Ing. CONST. STANESCU

Seară literară

De curînd, a avut loc la căminul cultural din comuna Deleni, raionul Vaslui, o seară literară consacrată vieții și operei lui George Coșbuc.

Despre viața și opera marelui scriitor a vorbit profesorul Ciobanu Traian. Au urmat apoi o seamă de lecturi și recitări din poeziile lui G. Coșbuc.

Cei prezenți și-au manifestat dorința ca această inițiativă să fie continuată cu alte asemenea acțiuni.

V. VASILIU
corespondent

CÎTEVA RECOMANDĂRI PENTRU OBȚINEREA DE LEGUME TIMPURII ÎN CÎMP

Una din măsurile cerute de obținerea unor producții bogate la legumele timpurii în cîmp, este folosirea unor soiuri precoce, productive și care să dea recolte de calitate.

La tomate, aceste cerințe sînt îndeplinite cel mai bine de hibridul „Nr. 10 x Bizon". Dacă nu dispunem de sămînță de acest soi, putem folosi în sudul țării „California", iar în vest „Bonner beste". La varză timpurie soiul cel mai potrivit este „Dittmarscher Treib", care dă producții timpurii și bogate. În anul trecut la gospodăria de stat „30 Decembrie" din raionul Vidra, regiunea București, acest soi a dat pe suprafața de 3 ha. cîte 43.000 kg. la ha. începîndu se recoltările de la data de 20 mai. Cînd n-avem sămînță din acest soi putem întrebuința în vestul țării „Prima recoltă", iar în sud „Nr. 1". La vinete este recomandat soiul „Bucureștene", iar la ardeiul gras „Calincov verde" sau „Linia 111 B". La castraveți sînt indicate soiurile „Langi" și „Bistrița", în toate regiunile, „Delicates" (în Ardeal) și „Senzație" (în cîmpia de vest și sud). Aceste soiuri pot fi procurate, contra cost de la unitățile AGROSEM.

Pregătirea semințelor. De îndată ce ne-am procurat semințele, acestea trebuie sortate după mărime și greutate. La vărzoase sortarea se face după mărime cu ajutorul unei site cu diametrul ochiurilor de 1,5 mm. iar la cucurbitacee (castraveți, pepeni) prin scufundare în apă, alegînd semințele grele, care au căzut la fund.

După alegere, semințele trebuie tratate. La solanacee (tomate, ardei și vinete) operația se face cu *sulfat de cupru* 0,5 la sută sau permanganat de potasiu 1 la sută, timp de 10 minute. Contra bacteriozelor se tratează cu granozan sau abavit (praf) folosindu se la vărzoase 4 g. iar la solanacee 3 g la 1 kg de sămînță.

În răsadniță se seamănă la distanță de 4—5 cm între rînduri, în cazul răsadului repicat și la 6—7 cm la cel nerepicat. Cantitatea de sămînță la m^2, pentru răsadul des care se va repica, este de 3—5 g la tomate, 8—10 g la ardei și 6—8 g la vinete și varză.

Cînd plantele au răsărit în proporție de 30—40 la sută coborîm temperatura în răsadniță în vederea prevenirii lungirii plantelor. Rogojinile se scot imediat pentru ca plantele să primească lumină; păstrăm timp de 5—7 zile temperatura scăzută de „oprire". După aceasta se menține un regim de temperatură diferențiat în funcție de specii și condițiile de climă care durează pînă la plantare, cu o scurtă întrerupere la repicat, așa după cum se arată în tabelul de mai jos:

SPECIA	DUPĂ RĂSĂRIRE 5-7 ZILE	ÎN ZILELE CU SOARE	ÎN ZILELE NOROASE	ÎN TIMPUL NOPȚII	DUPĂ REPICAT 3-4 ZILE
VĂRZOASE	6 - 8°	14 - 18°	12 - 14°	8 - 12°	18 - 20°
TOMATE	10 - 12°	18 - 22°	14 - 16°	10 - 12°	20 - 22°
ARDEI ȘI VINETE	13 - 15°	20 - 25°	16 - 18°	12 - 15°	20 - 22°
CASTRAVEȚI	15 - 17°	23 - 28°	18 - 20°	16 - 18°	23 - 25°

Cu 10—14 zile înainte de plantare, începem călirea în vederea plantării. Aceasta se face în mod treptat, dînd la început aer și în timpul nopții, apoi înlăturăm complet ramele, punîndu-le numai în caz de ploaie. Cînd este pericol de brumă răsadnițele se acoperă numai cu rogojini.

Umiditatea, joacă un rol important în conducerea dezvoltării răsadului. Plantele se udă rar, cu cantități moderate de apă. Aerisirea se va face chiar și în zilele geroase prin ridicarea și coborîrea rapidă repetată, de cîteva ori pe zi a ramelor. În zilele noroase se va aerisi cu lufturi, iar în cele cu soare, cînd temperatura trece peste media din tabel și nu bate vîntul rece, scoatem treptat și ramele. În timp de ploaie răsadul trebuie ferit de umezeală punîndu-se ramele.

În timpul vegetației răsadurile trebuie expuse la lumină cît mai mult și nu este voie să le ținem acoperite cu rogojini. Numai cînd răsadnițele se răcesc din cauza vîntului și temperaturii prea joase, punem pentru cîteva ore rogojinile, apoi le dăm jos din nou.

Răsadului trebuie să-i asigurăm un spațiu suficient, în raport cu vîrsta sa. Răsadurile de castraveți (la cca 40 de zile) și cele de ardei (la 60—70 de zile) au nevoie de un spațiu de cel puțin 8x8 cm; cele de varză (la cca 50 de zile) de 7x7 cm., iar cele de tomate și vinete (la 60—70 zile) de 10x10 cm.

Repicatul se face cînd au apărut primele două frunze adevărate, la 15—20 zile de la răsărire la tomate, iar la ardei, vinete și varză la 20—25 zile. Castraveții se repică în stadiu cotiledonar, la 2—3 zile, sau se seamănă direct în ghivece. După repicat plantele se umbresc, iar temperatura se menține ridicată 3—4 zile conform tabelului dat.

Plantele se repică în pămîntul de răsadniță sau mai bine în ghivece nutritive. Ghivecele nutritive se fac din 3 părți mraniță și o parte de pămînt de țelină, sau 4 părți turbă și o parte de balegă diluată cu apă în proporție de 1:1. In practică o parte din materialul respectiv este egală cu conținutul unei găleți. În tabelul de mai jos dăm cantitățile, în grame, de îngrășăminte chimice care se adaugă la unul din amestecurile sus arătate, folosite pentru ghivecele nutritive. În același tabel indicăm (tot în grame) și dozele de îngrășăminte suplimentare care se pot da la răsadul fără ghivece. Îngrășămintele se dizolvă în 10:1 de apă (o stropitoare). Această soluție ajunge pentru două rame. După ce s-a aplicat soluția respectivă, frunzele răsadurilor se spală cu apă curată.

SPECIILE	GHIVECE de TURBĂ			GHIVECE de MRANIȚĂ			ÎNGRĂȘĂMINTE SUPLIMENT.		
	AZOTAT DE AMONIU	SUPER-FOSFAT	SARE POTASICĂ	AZOTAT DE AMONIU	SUPER-FOSFAT	SARE POTASICĂ	AZOTAT DE AMONIU	SUPER FOSFAT	SARE POTASICĂ
SOLANACEE	60	480	120	20	140	20 •	I* 10 II 20	30 30	10 20
VĂRZOASE	40	240	40	20	80	20	I 10 II 20	30 [illegible]	15 20
CUCURBITACEE	20	120	20	10	60	10	I 10 II [illegible]	20 30	10 15

* I și II. REPREZINTĂ PRIMA ȘI A DOUA ÎNGRĂȘARE (PRIMA ÎNGRĂȘARE SE DĂ CÎND RĂSADUL ARE 3-4 FRUNZE, A DOUA DUPĂ CIRCA 2 SĂPTĂMÎNI)

Combaterea bolilor și dăunătorilor. Pentru combaterea dăunătorilor din răsadniță folosim momeli otrăvite cu verde de Paris sau arseniați (contra coropișnițelor) și fosfură de zinc (contra șoarecilor). Atacul diferitelor boli poate fi prevenit prin menținerea unui regim potrivit de umiditate, sau aerisind bine și la timp răsadnițele. La apariția în mod izolat a tăierii presărăm între rînduri praf de var, cenușă de lemne sau praf de cărbune. Dacă atacul este mai puternic stropim cu zeamă bordeleză 0,5 la sută. Cînd apar pete mari ele se distrug prin stropire cu soluție de piatră vînătă 2 la sută.

Inainte de plantare, răsadul de tomate se va stropi preventiv cu zeamă bordeleză 1 la sută, iar cel de vărzoase se prăfuiește cu nitroxan sau hexacloran.

Ing. D. LÖBL

In comuna Dragalina, raionul Călărași

Au sosit noi cărți și reviste pentru tineret la „Librăria Noastră" din comuna Dragalina, raionul Călărași. Un grup de tineri colectiviști, au și venit să cerceteze noutățile.

Dar aceasta nu e singura bucurie a unei zile. Seara la „colțul roșu" al colectivei s-au adunat în fața televizorului numeroși tineri și vîrstnici. Ei urmăresc cu interes un program de cîntece și dansuri.

Pentru o propagandă agricolă vie, concretă

Prin însăși natura sa, propaganda agricolă nu poate fi apreciată de azi pe mîine. După o perioadă de luni, uneori chiar de ani, se poate vorbi despre succese sau despre insuccese ale acestei munci grele, dar atît de frumoasă prin rezultatele sale. Preocupările pentru aplicarea în agricultură a regulilor agrotehnice înaintate, pentru consolidarea și lărgirea sectorului cooperatist-socialist — toate acțiunile de propagandă agricolă au drept scop, în ultimă analiză, ridicarea economică și culturală a satului.

Despre această muncă discutam deunăzi cu tovarășii Ion Barbu, vicepreședintele sfatului popular raional Topoloveni și cu ing. Ștefan Breazu, șeful secției agricole a raionului. In plus deplasarea prin cîteva comune din raion m-a ajutat să desprind unele învățăminte folositoare, cred, și altor raioane.

Ca urmare a strădaniilor lucrătorilor fruntași — tractoriști, ingineri și tehnicieni agronomi și zootehniști, colectiviști și întovărășiți fruntași — agricultura raionului își schimbă tot mai mult înfățișarea, folosirea chibzuită și cu pricepere a pămîntului devine o obligație însușită de tot mai mulți țărani muncitori. Este de la sine înțeleasă contribuția foarte însemnată a organelor și organizațiilor de partid în lămurirea țăranilor muncitori pentru ca aceștia să-și lucreze într-un chip nou, mai cu folos, pămîntul. Văzînd cu ochii apar rezultate ale succeselor obținute în producția agricolă și ale muncii de propagandă desfășurată timp îndelungat în comunele raionului. Aplicînd regulile agrotehnice, gospodăria colectivă din Văleni a scos în 1958 cu 540 kg grîu la ha mai mult decît sectorul individual din comună. Mai mulți individuali din Botești au vrut să vadă cu ochii lor isprava colectiviștilor. I-au vizitat. 52 dintre ei au făcut cereri pentru a intra în gospodăria colectivă.

Privind lucrurile la nivelul raionului îți dai și mai bine seama cum cantitatea — sutele de conferințe agrotehnice, de convorbiri și discuții — s-a transformat în calitate. Bunăoară, numai în cursul lunii ianuarie 1959, aproape 1.350 de familii de țărani muncitori individuali s-au înscris în gospodăriile colective și în întovărășiri.

Despre rezultatele bune obținute de sectorul socialist-cooperatist din agricultura raionului, vorbește și un alt exemplu. Numai în ultima săptămînă a lunii ianuarie cele 33 de familii înscrise în gospodării colective au adus 122 de hectare teren. Sînt mijlocașii care pînă nu demult au stat de o parte. Așa stau lucrurile și în întovărășiri unde în aceeași vreme 185 de familii s-au înscris să muncească în comun 248 de ha. Sînt succese de seamă care oglindesc în bună măsură și activitatea cadrelor tehnice atît de la raion cît și din comune.

Aminteam mai înainte despre vizita individualilor din Botești la colectiviștii din Văleni și despre rezultatul vizitei. Singur acest exemplu arată cît de folositoare și instructive sînt asemenea vizite. In organizarea lor însă sfatul popular raional a dovedit uneori zgîrcenie. Lucru de neînțeles. E adevărat că vizita la Văleni nu-i singura. Un grup de colectiviști și întovărășiți din comunele Suseni și Pătuleni (de ce au fost ocoliți individualii?!) au vizitat gospodăria colectivă din Leordeni. Tot cu bune rezultate. Apoi cîțiva colectiviști fruntași au fost la gospodăria colectivă din Hărman, regiunea Stalin — cunoscută ca fruntașă în creșterea animalelor. N-au trecut 2 săptămîni și adunarea generală a colectiviștilor din comuna centru de raion — al cărui președinte fusese la Hărman — a hotărît să cumpere imediat vaci de lapte. Au cumpărat deocamdată 11.

Cu cele trei vizite, toate în octombrie anul trecut, s-a încheiat însă folosirea acestei forme de propagandă, ceea ce, se înțelege, e un lucru greșit.

Una din metodele care dau bune rezultate în ce privește atragerea țăranilor muncitori în unitățile cooperatist-socialiste, constă în întîlnirile dintre colectiviști fruntași și țărani individuali. Și în această direcție s-a făcut puțină treabă. Este adevărat, secția agricolă a raionului împreună cu secția învățămînt și cultură au trasat sarcini căminelor culturale sătești și au recomandat gospodăriilor colective să organizeze asemenea întîlniri. Dar care sînt rezultatele, au avut loc aceste întîlniri?

Gospodărie fruntașă, colectiva din comuna Topoloveni, are, se înțelege, mulți fruntași. Doar unul dintre ei, tovarășul Marin Gheorghe s-a întîlnit cu țărani muncitori în satul Țigănești. Desigur, un succes nu trebuie pus numai pe seama a 2—3 întîlniri dintre un colectivist și individuali. Dar tovarășii din conducerea gospodăriei sînt de părere că dacă din 91 de familii de colectiviști, 30 sînt din satul Țigănești în timp ce restul sînt din încă 4 sate este într-o măsură însemnată și meritul colectivistului agitator. Să mai adăugăm că printre fruntașii gospodăriei mai sînt colectiviștii Radu Stoian, Bușe Maria și mulți alții. Sau un alt exemplu. După cum arăta un tovarăș din comitetul executiv raional, singură soția președintelui de sfat popular din comuna Călinești, participă regulat la muncă în gospodăria colectivă. Soțiile celorlalți președinți, abia de realizează cîteva zile-muncă pe an — le vine „greu" să muncească. Am găsit-o pe tovarășa Suzana Radu la maternitatea pentru scroafe. Tot ea se ocupă și de ferma de păsări a gospodăriei. Ar fi bucuroasă să vorbească și altora despre foloasele muncii pe care o face, dar nimeni nu i-a cerut ajutorul.

Este știut că în cadrul muncii de propaganda agricolă, un loc important îl ocupă cursurile agrozootehnice de masă. Ele au fost privite ca atare și de tovarășii din secția agricolă raională. Despre activitatea acestor forme ale muncii de propagandă la sate am scris într-un număr trecut al ziarului nostru. Subliniem încă odată că organele agricole, toți cei care răspund de buna desfășurare a învățămîntului, sînt datori să studieze și să aplice la condițiile concrete din unitățile respective atît inițiativele bune popularizate pe larg în presă cît și propria experiență, astfel ca învățămîntul agricol să-și atingă pe deplin scopul. In planurile de producție ale gospodăriilor colective au fost prevăzute sarcini sporite privin producția vegetală și animală. De pe acum se poate vorbi despre însemnătatea realizării acestor sarcini. Trebuie controlate îndeaproape cercurile de învățămînt pentru a da putința participanților să tragă cît mai multe foloase. Să nu fie neglijate nici celelalte forme ale muncii de propagandă, cunoscute de organele agricole ale raionului, dar cărora pînă acum li s-a dat prea puțină atenție. Condițiile pentru obținerea de recolte mari și de creștere a sectorului cooperatist-socialist al agriculturii raionului, depind într-o măsură însemnată de conținutul și buna desfășurare a propagandei agricole.

TRAIAN OLARU

SATIRA ȘI UMOR • SATIRA ȘI UMOR • SATIRA ȘI UMOR

DE CE ERA directorul FURIOS

Trei oameni stau aplecați asupra unei mese, asemeni arcelor de cerc. Să vi-i prezint. Șatenul cu fața obosită care întinde o mînă moale spre pachetul de „Mărășești" aproape gol, e Paulian Popescu, directorul casei de cultură raională din Medgidia. Pe tînărul din dreapta primului, numai după nume veți afla că e tătar. Se numește Ilan Abdula, administrator al aceleiași case. E blond cu trăsături regulate. Are fața mai puțin obosită și mișcările asemenea drept pentru care își scotocește mai nervos buzunarele în căutarea unei țigări. Cel din stînga aproape că nu se mai sfîrșește cînd se dezdoaie la zgomotul ușii deschise. Are o privire plină obosită care parcă spune: „Ducă-se dracu', m-am săturat pînă-n gît". Să nu uit: îl cheamă Ion Mangiurea, operator al stației de radioficare.

De fapt, prezentîndu-vi-i la început, am procedat așa cum se cuvine cînd te întîlnești cu necunoscuți cu care ai treabă. Acolo, în birou, lucrurile s-au petrecut altminterea. Privind peste umărul meu, prin ușă, prin sala de vis-a-vis, undeva în stradă, ca și cînd s-ar fi uitat pe un ecran de Röntgen, tovarășul Popescu m-a întrebat totuși pe mine. M-a întrebat cu lipsa de politețe a omului disperat: „Ce e ăla Mündsthük? Pot să te ajut, costă 2.500 lei".

Doamne ferește! Pînă să ajung la casa de cultură am întrebat și eu oameni și cred că am vorbit ca un om normal de vreme ce nici unul dintre cei întrebați n-a chemat milițianul. Și deodată!.. Am dîrdîit un pic. Pînă la urmă cu vocea unui om anchilozat de reumatism am răspuns: Nu știu.

În liniștea care s-a lăsat mi-am amintit că venisem la tovarășul Popescu ca să-l întreb eu pe el, nu el pe mine. Mai era vreun ceas pînă la plecarea trenului spre Basarabi sau spre Poarta Albă. Aveam grozavă nevoie de niște informații.

— Cum stați cu pregătirile pentru cel de-al 5-lea concurs — l-am întrebat cu vocea ceva mai fortissimo.

— Ce concurs, care concurs, unde concurs?! Se înfuriase. M-am înfuriat și eu: „Ascultă, tovarășe, nu-mi face mie pe Șalom Alehem că nu-ți reușește de loc"!

S-a liniștit pe dată. Mare lucru să te impui!

— Nu prea știu ce-i cu concursul, nu prea știu ce-i cu munca culturală la sate și în general nici nu știu ce sînt: contabil sau director de casă de cultură. Uite-te și dumneata!

Privesc un ditamai registru pe a cărui copertă scrie cu ditamai litere: „Inventar". Mai jos niște înflorituri: ați ghicit — o semnătură. „Pan-de-le-scu Constantin".

Firul începe să se depene. Tovarășul Pandelescu e inspector contabil la sfatul raional. Și-a mai luat inspectorul doi ajutori de inspector și s-a dus la casa de cultură. Asta a fost în orice caz cu mai mult de 2 săptămîni în urmă pentru că de 2 săptămîni, cei trei amintiți la început fac și ei inventarul. Dar stați să n-o încurcăm. A venit comisia de inspectori de la raion cu serviete, cu creioane bine ascuțite — din cele chimice — cu figuri grave, mă rog, cum stă bine unei comisii. Și s-au apucat de inventariere. Au început cu facturile. Scria într-una din ele: „Covoare de iută 86,7 m.". Creionul chimic, ascuțit la mama lui, a intrat în funcție. Acum dumneavoastră credeți că trebuia verificat în camere dacă sînt metri ăștia. Se cunoaște că nu sînteți inspector contabil la sfatul raional din Medgidia! Au fost ei inspectorii în camere, dar nu ca să verifice ci să adauge. Așa că în inventar au mai apărut: un covor de 30 de metri, cinci covoare de diferite mărimi, etcetera covoare, etcetera. Printr-un hocus-pocus au mai ieșit vreo 90 de metri de covor. Asta-n inventar, că-n realitate, ioc!

— Dacă ai fi hoț — începe directorul casei către mine.

— Pardon!

— Iartă-mă, dacă ai fi hoț și eu n-aș fi aici, fotoliul pe care stai l-ai putea lăsa moștenire copiilor dumitale. Nu-i inventariat!

Apoi cu o voce de tragedian s-a adresat celorlalte 2 victime ale năstrușnicului inventar.

— Haideți flăcăi, pe teren.. ăă... ăsta, pe inventar.

Am ieșit alergînd. Hait, pierd fotoliul.. ăă, ăsta, trenul spre Basarabi.

Concurs, trompete, conferințe, covoare, brigadă artistică, inventar. La dracu, nu eu trebuie să descurc această harababură. Nici directorul casei raionale de cultură. Ba el da. Dar numai pe cele fără soț.

TEOHARI OPREA

Primul P.S. Recomand ca afirmația directorului școlii din comuna Peștera cum că inspectorul contabil Pandelescu ar fi încurcat și acolo lucrurile, să nu fie crezută. Dovadă cît de bine a lucrat la Medgidia.

Al doilea P.S. Exclusiv tovarășului Popescu.

Pe cîți specialiști radio, instalatori, telefoniști, electricieni, tipografi, am întrebat, nu m-au putut lămuri ce e ăla Mündsthük. Întreabă-l, frate, pe Pandelescu!

Poșta juridică

NICULAE STOICESCU, salariat la G.A.S. Săcuieni — Bacău, întreabă ce sprijin primesc acei care-și construiesc locuințe pe credit.

Răspuns: Prin H.C.M. 4015/953 cu modificările ulterioare s-a stabilit că se acordă muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor din mediul orășenesc și sătesc, membrilor gospodăriilor agricole colective care nu au case de locuit și tinerilor căsătoriți, precum și învățătorilor, personalului medico-sanitar din mediul sătesc și centre muncitorești, credite individuale în scopul construirii de locuințe pe baza cooperării între locatari, precum și de locuințe individuale pentru folosința lor și a familiilor lor.

Instituțiile, întreprinderile și Comitetele executive ale Sfaturilor populare de care depind cetățenii ce-și construiesc locuințe pe credit, vor sprijini această acțiune prin susținerea cererilor pentru obținerea parcelelor în folosință veșnică, obținerea de materiale și transportul lor, ajutor tehnic și contabil în timpul executării construcțiilor etc.

TEODOR ONIȘORU, din satul Șoimărești, raionul Tîrgu Neamț, ne întreabă dacă paznicii de cîmp trebuie să-și completeze carnet de muncă.

Răspuns: In conformitate cu D. 256/958, carnetul de muncă este actul oficial ce constituie documentul unic cu care se dovedește activitatea în muncă pentru stabilirea drepturilor ce decurg din acestea, inclusiv dreptul la pensie. Paznicii de cîmp dacă sînt numiți și plătiți de sfatul popular completează carnetul, ceilalți paznici aleși de cetățeni și plătiți de aceștia nu completează carnetul de muncă.

★

Incepînd cu acest anumăr, ziarul nostru inaugurează rubrica „POȘTA JURIDICA, în cadrul ei vom răspunde la scrisorile oamenilor muncii în problemele juridice.

Contractări de cereale

Cunoscînd avantajele contractărilor de cereale, numeroși țărani muncitori din comuna Măgura, raionul Alexandria, au contractat cu I.R.A.C. „Recolta" însemnate cantități de cereale. Pînă la 1 februarie a.c. au fost contractate 185 de tone porumb, 35 tone grîu și 25 tone floarea-soarelui. Gh. Geantă, președintele întovărășirii „16 Februarie", Dumitru Ghinea, Mihai M. Gh., Măgureanu Florea, Dumitrache Florea și alții au contractat cele mai mari cantități de cereale.

Contractarea cerealelor în comuna Măgura este în toi.

PETRE CAPATINA
corespondent

Un sfat bun prețuiește cît un sac cu aur

În satul Busnea, raionul Tîrgu-Frumos, e o gospodărie colectivă nu prea mare, dar cu oameni destoinici și cu o conducere pricepută.

Cu vreo doi ani în urmă, Gheorghe Lupescu, președintele colectivei, a strîns consiliul de conducere într-o ședință de lucru și a zis, învăluind tîlcul cuvintelor într-un zîmbet :

— Măi tovarăși, eu știu o zicală din bătrîni. Cică un sfat bun, prețuiește cît un sac cu aur.

Ceilalți tovarăși îl priveau mirați. Despre ce sfat e vorba? Gheorghe Lupescu însă nu i-a lăsat mult să aștepte, ci le-a dezlegat singur taina.

— Azi sosește aici, în gospodăria noastră, o tovarășă ingineră de la stațiunea I.C.A.R. Tîrgu-Frumos. Vine să ne învețe cum să semănăm păpușoii.

Dacă Gheorghe Lupescu le-ar fi spus că vine cineva să-i învețe să meargă în picioare, nu s-ar fi mirat așa. Dar să-i învețe pe ei, oameni în toată puterea cuvîntului și gospodari care au semănat porumb de pe vremea cînd n-ajungeau pînă la coarnele plugului, asta era prea de tot.

— Poate că ne-o învăța să-l gîdilăm la subțioară sau să-l udăm cu gura, zise unul mai hîtru, spre hazul celorlalți.

Și tocmai atunci, dintr-o trăsură ce intrase pe poarta gospodăriei a coborît o femeie. A sărit sprintenă din trăsură și a intrat în sediul colectivei. Margareta Popovici a dat mîna cu cei de față și prima vorbă a fost despre păpușoi...

De atunci au trecut doi ani. In primul an nu s-a cunoscut din plin ajutorul dat colectiviștilor de specialista I.C.A.R.-ului, pentru că plouase zdravăn și păpușoiul crescuse cît pădurea.

„Dacă curge de sus crește păpușoiul, dacă nu, poți să-l uzi cu cana la rădăcină și tot nu scoți mare lucru" spunea un bătrîn colectivist, văzînd mormanul de știuleți cît casa. În timpul acela însă inginera Margareta Popovici a supravegheat și îndrumat însămînțarea suprafeței destinată grîului. Sămînța provenea din schimbul făcut la bază, cu grîu produs de stațiune.

Tot în toamna aceea, colectiviștii au făcut arătură adîncă pe care au îngrășat-o bine cu gunoi de grajd. Arătura au lăsat-o negrăpată ca să adune în ea apa din zăpezi. În primăvară, trăsura cu cei doi cai, unul sur și altul roib, făcea mereu drumul de la Tîrgu Frumos la Busnea. Conducerea stațiunii hotărîse să îndrume temeinic unitățile agricole socialiste din raza sa. Și în vreme ce Margareta Popovici pornea spre Busnea, inginerul Dumitru Domașcu pleca la Bălțați, directorul stațiunii, inginerul Ion Popovici, la Pripogrenii Mari, iar secretarul științific al stațiunii, inginerul Alex. Nicolau, la Butea.

Această ofensivă a cadrelor de specialiști din stațiune n-a întîrziat să-și arate roadele. Anul trecut vremea a fost sgîrcită în ploi și porumbul n-a avut timp prielnic să se dezvolte normal. In toamnă însă, pe tarlaua gospodăriei colective din Busnea lumea s-a strîns ca la bîlci. Adunau colectiviștii porumbul hibrid de pe jumătate din tarlaua de 50 de hectare, semănată după sfatul inginerei Popovici. Nu plouase la Busnea mai mult ca în alte părți. Atunci de ce porumbul colectiviștilor din Busnea era așa de mîndru și cu cîte doi știuleți cît niște motani pe fiecare strujan? La această întrebare a răspuns Gheorghe Lupescu, președintele colectivei.

— L-am lucrat așa cum ne-a sfătuit tovarășa ingineră Popovici. Am semănat porumb hibrid în arătură adîncă de toamnă, am îngrășat locul bine cu gunoi de grajd, și am prășit culturile de patru ori. Rezultatul îl vedeți.

Rezultatul l-au văzut și cu greu le-a venit să creadă. Cînd s-au mai scos pe meleagurile Busnei pe vreme de secetă, 3.500 kg porumb la hectar? Cu 2.000 kg mai mult decît țăranii muncitori cu gospodării individuale. Și la grîu colectiviștii din Busnea au recoltat 1.820 kg la hectar, ma mult cu 620 ca media pe comună.

Peste dealurile Tîrgului Frumos s-a lăsat iarna. Munca pe cîmp a încetat de mult. Dar trăsura cea cu doi cai, unul roib și celălalt sur, vine tot atît de des și atunci cînd vine, colectiviștii știu că vor afla alte lucruri noi de la inginera Margareta Popovici și se adună în număr mare la cursurile agrozootehnice pe care le ține inginera. Gheorghe Lupescu însă nu uită să amintească colectiviștilor că un sfat bun prețuiește cît un sac cu aur, iar ei îi dau dreptate.

I. TERBESCU

ÎN CASA COLECTIVISTULUI

Colectivistul Ilin Ștefan din comuna Cenad, regiunea Timișoara, a realizat în anul trecut, împreună cu familia sa, 520 de zile-muncă. Ca răsplată el a obținut între altele, importante cantități de cereale, furaje, legume etc. și 7.200 lei. Cu materialele strînse între timp, tov. Ilin și-a construit o casă nouă și frumoasă. Iată-l împreună cu familia în sufragerie.

Pentru un venit de peste 1.000.000 de lei

Cele 270 de familii din gospodăria colectivă „Secera și Ciocanul" din comuna Plosca, raionul Alexandria au obținut în anul 1958 realizări importante în în ceea ce privește întărirea economico-organizatorică a gospodăriei. Acest lucru a făcut ca peste 100 de familii, cu 150 de ha să pășească alături de ei.

De aceea în adunarea generală ținută cu prilejul prelucrării planului de producție pe 1959, colectiviștii din Plosca au hotărît să muncească cu și mai mare elan pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriei.

In primul rînd, la întocmirea planului de producție, s-a ținut seamă de traducerea în viață a Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, privind creșterea continuă a producției și a suprafețelor cultivabile cu plante tehnice și industriale ca: sfecla de zahăr, floarea-soarelui, rapiță, ricin etc. Astfel s-a hotărît ca să mărească suprafața cu sfeclă de zahăr de la 15 ha la 40 de ha, floarea-soarelui de la 30 ha la 40 de ha.

Pentru mărirea veniturilor gospodăriei, colectiviștii au prevăzut să contracteze cu statul 60.000 kg. grîu și porumb, 31.000 kg. floarea-soarelui, 54.000 kg. legume, circa 640.000 kg. sfeclă, rapiță, ricin etc. plus contractarea a diferite produse animale, ca: lapte, lînă, păsări și 32 porci îngrășați, produse de pe care vor încasa peste 1.000.000 lei, fapt ce va permite repartizarea lunară a cel puțin 11 lei la ziua-muncă.

Tot în plan au prevăzut să obțină de pe suprafețele cultivate următoarele produse la hectar: 1.600 kg. grîu, 2.000 kg. porumb, 2.000 kg. orz, 3.000 kg. orez, 1.000 kg. rapiță, producții care după cum a arătat colectivistul Ion Sîrbu și mulți alți colectiviști vor fi cu mult depășite.

Au mai prevăzut colectiviștii și mărirea șeptelului de animale de producție. Astfel, ferma de vaci se va mări cu încă 15 capete, numărul oilor va crește cu peste 400 capete, iar al păsărilor cu cel puțin 1.200 capete. De asemenea vor amenaja o baltă pentru pește pe o suprafață de 3 ha.

Calculele făcute de colectiviștii din comuna Plosca au fost minuțioase. Pentru a avea un venit de peste un milion, ei au prevăzut reducerea atît a cheltuielilor de producție (cu aproape 10 la sută față de anul trecut) cît și a consumului de zile-muncă, la toate sectoarele, cu aproape 5 la sută.

ION ALEXANDRU
corespondent

Se mărește familia colectiviștilor

Ca urmare a rezultatelor bune obținute de colectiviștii din comuna Stănilești, raionul Huși, tot mai mulți membri ai întovărășirilor agricole din această comună măresc familia colectiviștilor. Astfel, numai în luna ianuarie a.c. au intrat în gospodăria colectivă „Octombrie Roșu" de aici 48 familii de țărani întovărășiți cu 193 de ha teren, atelaje, vite de muncă. De asemenea, în aceste zile un alt număr de 81 țărani muncitori întovărășiți au făcut cereri să intre în gospodăria colectivă cu o suprafață de 206 de ha teren.

IUJU SCHAFFER
corespondent

Vești de la corespondenți

FAPTELE SINT CEL MAI PUTERNIC INDEMN

Cu toate condițiile nefavorabile de anul trecut, membrii întovărășirilor agricole „7 Noiembrie" și „6 Martie" din comuna Comana, raionul Vidra, au reușit să recolteze cu 300 kg. porumb, și 550 kg. grîu mai mult la hectar față de sectorul individual. Aceste sporuri mari de recolte dobîndite de întovărășiți le-a dat mult de gîndit țăranilor muncitori din comună.

In luna ianuarie în cele două întovărășiri agricole s-au înscris 49 familii de țărani muncitori cu tot pămîntul. Printre cei înscriși sînt țăranii Coman Alexandru, Tudor Udrea, Andrei Dumitru, Ciocoveanu Vasile, Gaoltă Alexandru și alții.

In prezent cele două întovărășiri agricole din Comana numără 221 familii de țărani muncitori cu o suprafață de peste 250 ha. In acest an întovărășiții din Comana vor face toate muncile în comun.

B. TRAIAN

CONTRACTELE INTOVARAȘIȚILOR

Intovărășiții din raionul Ineu au contractat pînă de curînd 580.755 de kg. de grîu, 73.545 de kg. de porumb și însemnate cantități de alte produse. Membrii întovărășirii din comuna Girișul Negru, raionul Salonta, vor preda statului pe bază de contract 31.130 de kg. de grîu și 23.630 de kg. de porumb.

ION COȚOI

INGRAȘA ANIMALE

Producătorii agricoli din comuna Vurpăr, raionul Sibiu, știu că statul este cel mai bun cumpărător. E drept însă că și Mihai Ioan, achizitorul cooperației pe comună, stă adesea de vorbă cu ei despre problema vînzării produselor agricole către stat. In anul 1959 — pînă la 23 ianuarie — țăranii muncitori din Vurpăr au contractat 186 de animale. Dintre acestea 58 de animale sînt bovine. Ele vor fi predate în primăvară. Deocamdată cei din Vurpăr predau animalele contractate în ultimul trimestru al anului trecut.

MIRCEA MUSTEAȚA

PENTRU RECOLTE BOGATE

Lucrînd terenul după cele mai avansate reguli agrotehnice, colectiviștii din Mitoc, raionul Bîrlad, regiunea Iași, au reușit ca anul trecut să obțină producții bune la hectar: 6.500 kg. porumb știuleți, 2.518 kg. floarea-soarelui, 23.500 kg. sfeclă de zahăr și altele.

In scopul obținerii unor recolte bogate și în acest an, colectiviștii au început transportul gunoiului de grajd la cîmp. Astfel, brigada lui Vasile Jianu a cărat pînă nu de mult pe locurile ce vor fi însămînțate cu porumb și floarea-soarelui, 180 tone gunoi de grajd bine fermentat.

De asemenea, colectiviștii au ridicat de la Sascut o bună parte din îngrășămintele chimice planificate.

FANICA CERNAT

Informații

In seara zilei de 11 februarie 1959, la Uniunea Ziariștilor, în cadrul cercului de economie agrară, tov. inginer Eugen Alexe adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii, a făcut o largă expunere privind dezvoltarea sectorului agricol cooperatist-socialist în cei 10 ani care au trecut de la istorica Hotărîre a Comitetului Central al P.M.R. din 3-5 martie 1949.

După expunere, numeroși ziariști au pus întrebări legate de transformarea socialistă a agriculturii în țara noastră.

★

Prof. univ. S. I. Isaev, doctor în științe agricole, șeful catedrei de pedologie-biologie a Universității „Lomonosov" din Moscova, a vizitat în cursul acestei săptămîni orașul Iași. In timpul șederii sale la Iași, prof. univ. S. I. Isaev a conferențiat în fața unor președinți de gospodării colective despre unele aspecte din viața și munca colhoznicilor, precum și despre felul cum oamenii de știință sovietici sprijină dezvoltarea agriculturii.

★

Institutele de cercetări din domeniul agriculturii au început organizarea de noi puncte demonstrative în unitățile agricole socialist-cooperatiste pentru a verifica în condiții de producție și a promova în practica agricolă rezultatele cercetărilor științifice obținute în ultimii ani. Vor mai fi organizate încă 120 de puncte demonstrative, numărul lor ajungînd astfel la 400.

★

La concursul de inovații desfășurat anul trecut în unitățile aparținătoare Ministerului Agriculturii și Silviculturii s-au prezentat 1.932 de propuneri de inovații, din care s-au aplicat 1.020. In prezent la minister se studiază posibilitatea începerii unui nou concurs de inovații pe perioada 1 mai —7 noiembrie dotat cu importante premii.

Pentru o recoltă bogată de floarea-soarelui

Să folosim numai soiuri valoroase!

Un mijloc simplu, economic și rapid pentru sporirea producției la ha la cultura florii-soarelui este folosirea unor soiuri cît mai valoroase.

Pentru a stabili care sînt cele mai potrivite soiuri de floarea-soarelui, Comisia de Stat pentru încercarea soiurilor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii a executat în toate regiunile țării, timp de 2—4 ani, culturi comparative de concurs cu un sortiment de 10 soiuri. Soiurile încercate au fost: Jdanov 8281 (folosit ca martor), VNIIMK 8931, VNIIMK 6540. Armavir 3497, Timișoara 138, Timișoara 362, Timișoara 413, Moara Domnească I/53, Moara Domnească II/53 și Tg. Frumos I/119.

Din analiza rezultatelor experimentale (date de producție), obținute la 29 centre experimentale de stat și pe baza analizelor de laborator, se desprind o serie de concluzii foarte importante pentru producție și anume:

Cel mai valoros soi de floarea-soarelui pentru țara noastră este soiul VNIIMK 8931, din ale cărui semințe se obține cea mai mare cantitate de ulei. Urmează soiul Armavir 3497 și apoi VNIIMK 6540.

Soiurile VNIIMK și Armavir au un procent de ulei mai mare cu 6—8,5 la sută decît soiul Jdanov. In timp ce Jdanov are un procent de 40 la sută coji, soiurile VNIIMK și Armavir au numai 30—32 la sută. Acest fapt are importanță deosebită în cazul prelucrării industriale a semințelor de floarea-soarelui, obținîndu-se un randament sporit la soiurile VNIIMK și Armavir care au un conținut mai mare de miez la unitatea de măsură.

Producțiile de semințe obținute la soiurile VNIIMK și Armavir pot trece de 2.000 kg la ha, dacă sînt respectate cîteva reguli agrotehnice elementare ca: însămînțarea cît mai timpurie (în epoca I), realizarea unei densități corespunzătoare la ha, aplicarea corectă a îngrășămintelor organice și minerale și lucrările de întreținere.

Recomandăm unităților agricole de stat și cooperatiste precum și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală să folosească cu încredere la însămînțările din primăvara aceasta semințe din soiurile valoroase arătate care dau producții mari la ha, au un conținut bogat de ulei și sînt achiziționate de stat la prețuri avantajoase. Este bine ca un număr cît mai mare de țărani muncitori să încheie cu statul contracte pentru cultivarea florii-soarelui. Reamintim că unitățile contractante pun la îndemîna cultivatorilor semințe de calitate din soiuri valoroase prin schimb, sau sub formă de împrumut.

Ing. A DAN
Comisia de Stat pentru încercarea soiurilor din M.A.S.

Din experiența S. M. T. Budești

Reducerea prețului de cost — preocuparea întregului colectiv

De fapt bătălia a început încă din iarna trecută, mai precis din ziua în care mașinile obosite au fost aduse în stațiune spre a fi puse din nou în stare de perfectă funcționare. Mecanizatorii, după activitatea intensă depusă în cursul anului 1957 și după odihna bine meritată, au început atunci cu și mai mare sîrguință pregătirile pentru anul agricol 1958.

REPARAȚII IEFTINE, DE BUNA CALITATE

In scopul reducerii continue a prețului de cost, mecanizatorii au executat reparațiile în cea mai mare parte în cadrul stațiunii.

— N-am dat în afară decît 5 tractoare, îmi spunea inginerul mecanic șef Mihai Jingoiu.

La reparații s-a lucrat în mod organizat, pe ansamble. Munca s-a desfășurat ritmic, fără salturi. Piesele necesare au fost puse la îndemîna mecanizatorilor cu operativitate. Cînd însă stațiunea a avut posibilitatea să recondiționeze anumite piese, mecanizatorii n-au pregetat să facă și această treabă. S-au recondiționat roți de întindere, tamburi, axe de cărucioare, roți motrice de secerători-legători etc. Pentru urgentarea lucrărilor, mecanizatorii dînd dovadă de spirit inovator, de atitudine socialistă față de muncă, au făcut numeroase inovații de care conducerea stațiunii s-a îngrijit să fie aplicate în practică (în cursul anului trecut au fost aplicate peste 12 inovații prețioase). Recondiționările și dezvoltarea mișcării de inovații au constituit aici rezerve importante în reducerea prețului de cost. In aceeași direcție a concurat buna întreținere a mașinilor în timpul exploatării lor în cîmp. Pe această cale Gheorghe Constantin, Ionete Carol, Ion C. Nicola și alții, au făcut economii de piese de schimb în valoare de 25.000—30.000 lei. Stațiunea a avut astfel posibilitatea să realizeze în anul trecut, numai la capitolul reparații o economie totală de peste 333.000 lei.

O GOSPODARIRE RAȚIONALA A CARBURANȚILOR

Majoritatea mecanizatorilor din S.M.T. Budești și-au dat toată silința de a gospodări cu grijă avutul obștesc.

Conducerea stațiunii (director Ilinca Ion) a asigurat mecanizatorilor tot timpul condiții bune de lucru. Toate brigăzile de tractoare au fost înzestrate cu truse de alimentare. In acest fel carburanții au fost manevrați rațional, fără risipă și fără a da posibilitate pătrunderii prafului în motor.

Ca deplasările în gol să fie cît mai reduse, stocarea carburanților s-a făcut la brigăzi (brigăzile mari, de pildă, au avut în dotare cîte 2 cisterne). Printr-o organizare mai bună a parcelei de lucru, prin îndrumarea operativă a mecanizatorilor și verificările periodice făcute brigăzilor de către conducerea stațiunii asupra consumurilor de carburanți și stocurilor existente, S.M.T. Budești a obținut și la capitolul carburanți economii de aproape 100.000 de lei.

TOATE BRIGAZILE ȘI-AU DEPAȘIT PLANUL

Incă înainte de ieșirea în cîmp, cu prilejul defalcării sarcinilor de plan, mecanizatorii s-au chemat la întrecere. Intrecerea a avut ca obiective concrete: realizarea unui volum cît mai mare de lucrări și de bună calitate, obținerea de economii la piese și carburanți, creșterea producției la hectar în unitățile socialist-cooperatiste deservite.

E drept că au existat uneori și greutăți în aprovizionarea brigăzilor; uneori vremea a fost prea friguroasă, iar alteori tare secetoasă, însă mecanizatorii de la S.M.T. Budești nu s-au dat bătuți, au biruit greutățile. Știau că muncesc pentru ei și pentru gospodăriile sau întovărășirile din care înseși familiile lor fac parte (raionul este în întregime cooperativizat).

Graficele de la brigăzi, foaia volantă, articolele de la gazetele de perete (de apariția cărora organizația de partid și comitetul sindical s-au îngrijit permanent), au constituit mijloace eficace de stimulare a mecanizatorilor, de dezvoltare a conștiinței noi față de muncă și avutul obștesc. Ca urmare, toate brigăzile de tractoare din S.M.T. Budești, raionul Oltenița și-au îndeplinit și depășit sarcinile de plan, evidențiindu-se în mod deosebit brigăzile conduse de Vasile Vișan și Topală Constantin.

Așa se explică cum s-a ajuns să se depășească planul de lucrări anual al stațiunii cu peste 8760 hantri, iar prețul de cost să fie simțitor redus.

Depășirea sarcinilor de plan, obținerea unor economii mari la toate articolele (în special la reparații) gospodărirea chibzuită a mijloacelor financiare etc., s-au soldat cu o productivitate mai mare și ieftinirea hantrului cu 22,58 lei. Stațiunea a realizat astfel în decursul anului 1958 o economie totală de aproape 830.000 lei.

In prezent, mecanizatorii de la S.M.T. Budești sînt aproape gata cu reparațiile de iarnă. Invățînd din experiența anului trecut, ei își propun ca în anul curent să obțină succese și mai mari în reducerea prețului de cost, în consolidarea economică a unităților socialist-cooperatiste din raza lor de activitate.

S. VASILE

CRESCĂTORI

din gospodăriile agricole colective, asociații de creștere, precum și cei din sectorul individual

Incheind cu OFICIILE REGIONALE C.F.Z.V. contracte de creștere în vederea vînzării de animale de reproducție: vaci, juninci, scrofițe, mioare, obțineți prețuri speciale avantajoase.

In același timp OFICIILE C.F.Z.V. livrează la prețuri avantajoase animale de reproducție de bună calitate, sănătoase și în termene stabilite prin contracte.

AU TRECUT ANII

Insemnări de la gospodăria colectivă din Ormeniș

De la Laslea la Ormeniș am mers cu sania, pe-un drum de gheață.

La plecare tovarășul Oprea, însoțitorul meu, îmi spunea:

— Avem pînă la Ormeniș vreo 30 de km. Locurile prezintă niște priveliști de-o frumusețe sălbatecă.

Cei doi cai vînjoși, iuți ca niște telegari din basme, își înfigeau cu putere hacurile potcoavelor în crusta de gheață. Sania, zbura lăsînd în urmă o dîră lucie ca oglinda.

— Sînt oameni tare vrednici în Ormeniș. O să le pară bine cînd vom ajunge la ei. Au o colectivă bine organizată. În ce privește valoarea zilei-muncă, gospodăria lor este printre primele din raion.

De acum, intrasem în pădurea Hula Mare. Urcușul n-a fost greu. Cei doi cai grăbeau către vîrful dealului.

Coborîșul a fost mai ușor, și curînd ne-am pomenit în sat...

Cînd am ajuns la sediul gospodăriei ne-au întîmpinat doi tineri care ascultau muzică la radio. La grajduri cîțiva colectiviști dădeau mîncare vitelor.

Intre timp la sediul gospodăriei s-au adunat mai mulți colectiviști. Din vorbă în vorbă firul deapănă de pe ghemul vremii, drumul parcurs de colectiviștii din Ormeniș din 1953 pînă acum.

Atunci, o mînă de oameni — 36 de familii — țărani muncitori romîni și germani, au strîns la un loc 109 hectare de pămînt și au pornit-o pe un drum nou, drumul gospodăriei colective. Ion Iacobi îi numără pe degete pe cei care au pornit atunci la drum: Marcovici Victor, Pal Ștefan, Bradea Teodor... Un deget rămîne neîndoit. Cu el îl arată pe Vasile Lupu:

— Să spună dînsu' cum am pornit.

Vasile Lupu zîmbește năpădit de amintiri. Apoi firul vorbei curge domol.

— Erau pe aici mulți chiaburi ca alde Ion Binder, care aveau pămînt și păduri cît noi toți la un loc. Aproape toți cei săraci romîni ori germani am fost slugi pe la grajdurile și casele lor. Dar săracii s-au luminat. Partidul ne-a învățat să ne socotim și noi oameni și atunci, am lăsat slugărnicia la chiaburi și am făcut colectiva noastră.

Invățînd de la ingineri și tehnicieni agronomi metode noi de lucrare a pămîntului, colectiviștii din Ormeniș au început să obțină succese de seamă în sporirea producției de cereale la ha. Numai după doi ani de muncă în comun ei au reușit să depășească cu 760 kg grîu, cu 600 kg porumb, cu 2.360 kg cartofi și cu 1.200 kg cînepă fuior la ha media pe comună la aceste culturi. Odată cu sporirea producției la ha și a cîștigurilor cuvenite fiecărui membru colectivist, s-a mărit și numărul familiilor care cereau să intre în colectivă. Așa se face că gospodăria a ajuns azi să cuprindă 112 familii cu o suprafață de 293 ha de teren din care 6 ha de vie altoită; în ferma gospodăriei se află un însemnat număr de animale...

De curînd colectiviștii din Ormeniș au încheiat un an de muncă și au împărțit veniturile. Ei au recoltat de pe o tarla 1.600 kg grîu la ha, grîu ca aurul, iar de pe o parcelă de 10 ha pe care au lucrat-o cu mai multă grijă — 2.200 kg grîu la hectar; pe cele 50 ha însămînțate cu porumb recolta a fost de cîte 2.600 kg boabe la ha. Recolte mari au obținut și la cultura cartofilor, cînepii de fuior, orzului, etc. Rezultatele bune ale muncii colectiviștilor, au ridicat valoarea zilei-muncă la 34 de lei. Fondul de bază a crescut pînă la 369.740 lei.

Dacă înainte vreme în Ormeniș, sat risipit între dealurile Dumbrăvenilor, aparat de radio avea doar notarul comunei, astăzi în multe case de colectiviști cîntă radio-ul. Lampa de gaz a fost și ea înlocuită în mare măsură de becul electric.

Alte dovezi ale ridicării nivelului de trai al ormenișenilor sînt cele peste 20 de case noi construite în anul acesta de Brodea Teodor, Vasile Lupu, Roman Olteanu, sau mobila nouă și modernă cumpărată de Gustav Comer, Ștefan Wagner, Coli Dolfi și alții. Colectiviști ca Pal Andrei, Constantin Gustav, Husner Hebremet și alții se mîndresc cu copiii lor plecați să studieze la școli înalte.

Dar, așa după cum spunea Toder Brodea, președintele gospodăriei, ochii colectiviștilor sînt deschiși acum spre viitor. Care sînt planurile de viitor ale colectiviștilor din Ormeniș?

Ca rezultat al învățămintelor trase din consfătuirea de la Constanța, colectiviștii pun un accent mai deosebit pe întărirea sectorului zootehnic al gospodăriei. Numai în luna trecută ei au cumpărat încă 12 vaci cu lapte și în curînd vor mai cumpăra 40 de oi, iar din cei 73 de porci vor pune la îngrășat spre valorificare peste 40.

In afară de cele 2 grajduri cu o capacitate de 40 de capete vite mari, un grajd pentru reproducători, o maternitate pentru scroafe, un saivan pentru 300 oi, construcții făcute în ultimii ani — în acest an colectiviștii vor construi o magazie de cereale cu o capacitate de 15 vagoane, cocini moderne pentru porci și altele. De asemenea, vor cultiva 60 ha cu porumb hibrid care s-a dovedit foarte productiv și de pe care au hotărît să scoată cel puțin 2.700 kg boabe la ha. Totodată, colectiviștii vor mări grădina de zarzavat de la 2 ha cît au avut în anul trecut, la 6 ha. Pentru creșterea necontenită a venitului bănesc al gospodăriei, colectiviștii au stabilit ca în anul acesta să vîndă statului cantități cu mult mai mari ca în anii trecuți de produse agricole...

Acum colectiviștii din Ormeniș, raionul Sighișoara, romîni și germani, muncind cot la cot pe tarlale unite, vor să facă din gospodăria lor o unitate milionară. E un vis? Nu. Pentru niște oameni vrednici și pricepuți ca ei totul e cu putință.

ION GHEORGHIU

Legumicultura aduce mari venituri bănești

(Urmare din pag. 1-a)

producției de legume. Noi colectiviștii din satul Chizătău sîntem hotărîți să folosim din plin condițiile prielnice și să dezvoltăm mai mult în anul acesta și în următorii cultura legumelor. Intenționăm să construim o seră cu suprafața de 250 m.p. din materiale ieftine. De asemenea, vom pune accent pe cultura trufandalelor în răsadnițe și a legumelor timpurii în cîmp și pe extinderea culturilor duble în etaj, în așa fel ca din grădină să obținem în permanență produse pe care le vom valorifica pe piața orașelor.

Pentru obținerea unor venituri cît mai mari cu cheltuieli reduse, vom acorda o atenție sporită mecanizării lucrărilor în grădina de legume, spre a micșora pe cît posibil necesarul de zile-muncă la unitatea de suprafață. In vederea creșterii producției la hectar vom folosi mai rațional soiurile cele mai potrivite, îngrășămintele organice și minerale precum și celelalte măsuri agrotehnice. Nu vom lăsa de o parte nici problema asigurării semințelor de legume din producția proprie.

Prin aceste măsuri vom izbuti negreșit să obținem în anul acesta recolte de legume sporite și de calitate, contribuind pe de o parte la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii din regiune, iar pe de alta la întărirea și înflorirea gospodăriei noastre colective.

Din Uniunea Sovietică

La casa de cultură a sovhozului

Oricine poposeşte în sovhozul „Cîmpuri irigate" din regiunea Moscovei, remarcă numaidecît o clădire de toată frumuseţea, aşezată la marginea şoselei. In dosul unui gard masiv de fier, în mijlocul curţii, o fîntînă arteziană aruncă în aer stropi de argint. In faţa clădirii — o mulţime de afişe multicolore: „Azi, la Casa de cultură concert al artiştilor de cinematograf"; „La Casa de cultură se primesc înscrieri în cercurile coral, muzical, de şah, de lăcătuşerie, de strungărie".

In fiecare zi, cînd amurgul îşi aşterne umbrele deasupra satului, muncitorii din sovhoz se îndreaptă spre Casa lor de cultură, unde fiecare îşi găseşte o ocupaţie pe placul inimii. Să facem şi noi un scurt popas aici.

PRINTRE ARTIŞTII AMATORI

Ne aflăm într-o încăpere puternic luminată. Am nimerit la o repetiţie a cercului coral. La pupitrul dirijorului îl găsim pe Piotr Trusov, armonist al Casei de cultură. Dirijorul cuprinde cu privirea flăcăii şi fetele care s-au rînduit frumos înaintea lui.

— Sînteţi gata? Azi vom repeta cîntecul popular rus „La marginea pădurii". Lida, începe!

Ascultîndu-i pe corişti, care cîntă cu mult farmec şi multă expresivitate, vezi aievea parcă întinderile nemărginite ale ţării. De altfel corul acesta e un cor vestit, care şi-a arătat măiestria şi la Teatrul Mare din Moscova, şi la Kremlin, cu prilejul Festivalului artiştilor amatori de la sate.

— Acum corul îşi pregăteşte un nou repertoriu, ne informează Trusov.

Intr-o altă încăpere am văzut un grup de oameni aplecaţi deasupra meselor. Unii făceau păpuşi, alţii — decoruri. Doi bărbaţi recitau cu glas scăzut versuri, acompaniaţi de armonică.

Ne aflăm aici printre membrii brigăzii de agitaţie, care pregăteau tocmai un nou program. Brigada de agitaţie vizitează cele mai îndepărtate secţii ale sovhozului. Ea îi laudă pe fruntaşi, popularizează experienţa lor, dar totodată critică lipsurile şi pe cei ce se cam lasă pe tînjeală. In acest scop sînt folosite cu mult succes două păpuşi — un moşneag şi nepoţica lui. Păpuşile, decorurile, programul — toate acestea sînt făcute de artiştii amatori înşişi. Cupletele şi scenetele satirice sînt scrise de redactorul literar al gazetei sovhozului, Podorski. Muzica e compusă de armonistul Trusov şi Gagarin.

A. MOROZOV

Oamenii muncii de pe ogoarele Ţării Sovietice îşi îmbogăţesc neconteniit cunoştinţele profesionale.

In fotografie: şefa de brigadă Antonina Prokofieva din colhozul „Dzerjinski", acasă la ea, în timpul studiului individual.

INCHEIEREA TRATATULUI DE PACE, SINGURA CALE DE REZOLVARE A UNIFICARII GERMANIEI

Intreaga omenire iubitoare de pace priveşte cu atenţie problema încheierii tratatului de pace cu Germania şi a unificării poporului german într-un singur stat liber, independent, democratic şi paşnic. Rezolvarea acestei probleme ar duce la înlăturarea primejdiei unui nou război în Europa, la asigurarea unei păci trainice atît de dorită de popoarele lumii.

In acest scop, Uniunea Sovietică, R. D. Germană şi celelalte ţări socialiste, precum şi toate forţele progresiste au făcut şi fac eforturi continue pentru a se ajunge la înţelegere. Sînt cunoscute propunerile făcute în nenumărate rînduri de Uniunea Sovietică. E cunoscută şi propunerea făcută de guvernul polonez sub denumirea de planul Rapacki, prin care se cere organizarea unei zone denuclearizate.

Sînt cunoscute, de asemenea, propunerile făcute în nenumărate rînduri de guvernul R. D. Germane. Toate acţiunile întreprinse de ţările socialiste au drept scop îmbunătăţirea colaborării între toate ţările, asigurarea coexistenţei paşnice.

In acelaşi scop, U.R.S.S. a făcut nu de mult noi propuneri, prezentînd un nou proiect al Tratatului de pace cu Germania, proiect care a fost aprobat de sute de milioane de oameni. Proiectul sovietic al Tratatului de pace a fost primit cu multă aprobare mai ales de poporul german.

Nu de mult, la Frankfurt pe Oder a avut loc o întîlnire a reprezentanţilor vieţii publice din această regiune, cu activişti ai partidului social democrat din Republica Federală Germană, precum şi cu o delegaţie sosită din R. P. Polonă.

Cu acest prilej, E. Markowitsch, deputat al Camerei Populare Poloneze a caracterizat proiectul sovietic al Tratatului de pace, drept un document istoric care arată calea realistă, unica posibilă pentru rezolvarea problemei germane. De asemenea, un fruntaş al Partidului Social Democrat German a subliniat că partidul său şi păturile largi ale populaţiei din Germania Occidentală văd în proiectul sovietic al Tratatului de pace, o dovadă că ţara constructorilor comunismului vrea cu adevărat unificarea Germaniei. Un alt membru al P.S.D.G. a arătat că dacă proiectul sovietic nu e recunoscut în mod oficial în R.F.G. de vină este numai guvernul reacţionar al lui Adenauer.

La Berlin a avut loc nu de mult o şedinţă a Comisiei pentru afacerile externe a Camerei Populare a R. D. Germane, la care a fost adoptată o hotărîre în legătură cu acest proiect, şi prin care se fac noi propuneri constructive.

Atît guvernul lui Adenauer, cît şi susţinătorii lui americani nu văd însă cu ochi buni înlăturarea psihozei războiului rece. Ceva mai mult, guvernul de la Bon încurajează şi sprijină reînvierea mişcării fasciste şi a antisemitismului care îşi face tot mai nestingherit jocul. In ianuarie 1959, au avut loc în Berlinul occidental 45 întîlniri ale organizaţiilor militariste fasciste; pe străzi şi în diferite locuri publice sînt afişate lozinci S.S.-iste ca: „Sînge şi onoare" şi altele, precum şi zvastici, îndemnuri la ura de rasă etc.

In urma călătoriei făcută de J. Foster Dulles, ministrul cu treburile externe al S.U.A. în ţările Europei Occidentale, numeroase ziare au arătat că Dulles a afirmat printre altele că: „Berlinul occidental merită riscul unui război".

După cum se ştie, Berlinul a fost eliberat de sub jugul lui Hitler de către armatele sovietice. In prezent el se află în întregime pe teritoriul R. D. Germane, dar o parte a acestui mare oraş este ocupată de armatele S.U.A., Franţei şi Angliei şi se găseşte pe nedrept, sub controlul Germaniei Occidentale.

Această situaţie primejduieşte însă liniştea poporului din R. D. Germană, căci statele ocupante caută să-l folosească pentru diversiuni de sabotaj şi acţiuni de spionaj. După cum e firesc, s-a pus problema ca Berlinul Occidental să fie eliberat şi transformat în zonă neutră.

Domnul Dulles preferă însă un război. Şi încă un război cu tunuri, cu bombe atomice, şi cu altfel de arme distrugătoare cu care a început să înzestreze armata vest-germană, condusă de foştii generali ai lui Hitler.

Credem că orice comentarii sînt de prisos. Ce ar putea spune cititorii noştri de la sate despre un ins care ar zice că mai bine dă foc întregului sat decît să elibereze o casă pe care o ocupă pe nedrept? Desigur că orice minte limpede ar răspunde că insul merită să fie internat la casa de nebuni sau la ocnă pe viaţă.

Din agricultura ţărilor capitaliste

Ţăranii muncesc şi moşierii mînîncă

In satele străvechii Italii ţăranii strîng din pumni, îngrijoraţi pentru ziua de mîine. Să intrăm, de pildă, într-un sat din provincia Potenza, o regiune de munte. Aici, pămîntul se lucrează ca acum două sute de ani, cu plugul de lemn. Pe chipurile ţăranilor vezi semne de foame. Sînt ţărani din satul San'Francesco aşezat la vreo 10—12 km de Potenza. Aici trăiesc cîteva zeci de familii în bordeie făcute din lut şi din paie. Nici unul din bordeie nu are geamuri. Bate un vînt rece, rostogolind fumul ce năvăleşte prin uşa unei colibe aplecate într-o rînă. In cocioabă arde focul într-o vatră înjghebată din pietre. In jurul focului, pe butucări şi pe lăzi, stau cîţiva oameni. Ochii lor orbiţi de fum, lăcrimează. Ţăranii aceştia sînt dijmaşi. Pentru fiecare hectar plătesc o dijmă de 300 kg de grîu. De pe fiecare hectar ei strîng însă abia 4—500 kg. de grîu. Din acest grîu, după ce a plătit dijma, familia ţăranului italian trebuie să dea 100 kg moşierului, pentru acest bordei nenorocit, fiindcă bordeiul e pe pămîntul acestuia. Reporterul care a vizitat Italia şi dă aceste amănunte, subliniază că faţă de satele megieşe, la fel de năpăstuite, acest sat unde bucuria n-a intrat niciodată, poate fi socotit un centru civilizat, pentru că are o şcoală elementară şi o... biserică.

Pe drept cuvînt se spune că în Italia, ţăranii muncesc şi moşierii mănîncă.

La obiecte pierdute...

Ziarul „La Nueva Provincia" apare în oraşul Bahia Blanca din Argentina. O dată pe săptămînă ziarul publică şi două pagini de mică publicitate, în care se pot citi anunţuri dintre cele mai diverse, de la vînzări de imobile la căsătorii, de la cereri de serviciu la reclama ultimelor spectacole. In numărul din 15 octombrie 1958 „La Nueva Provincia" a inserat şi următorul anunţ la rubrica „Obiecte pierdute": „Pierdut tînăr argat în vîrstă de 17 ani. Răspunde la numele de Pepito Guevara Jose. Semnalmentele sale sînt următoarele: păr castaniu, ochi căprui, figura smeadă. Numitul poartă un pantalon de doc şi o vestă de lînă uzată... Este orfan de ambii părinţi. Recompensă 5.000 pesos celui care anunţă ziarul unde se află. Răspunsuri la Căsuţa Poştală 782 sub moşierul Anselme Vargas — El Molino — Bahia Blanca"...

Nu ştim dacă generosul proprietar de moşii Anselme Vargas a reintrat în posesia „obiectului pierdut" pentru aflarea căruia s-a oferit să dăruiască cu mărinimie suma de 5.000 pesos argentini. Cert este însă că tînărul argat Pepito nu şi-a luat lumea în cap de prea multă binefacere părintească din partea moşierului...

146 dolari pentru un picior...

Muncitorul agricol Tony Reynolds în vîrstă de 23 ani este salariatul unei ferme capitaliste din localitatea Batavia — statul Illinois — S. U. A. Vrînd să salveze de la un incendiu pustiitor averea stăpînului său, Reynolds a fost lovit în timpul acţiunilor de salvare de o bîrnă aprinsă în cădere. Tînărul muncitor s-a ales de pe urma acestui accident cu piciorul stîng amputat, drept care patronul fermei i-a vărsat suma de 146 dolari cu titlu de despăgubire pentru a-şi cumpăra un picior de lemn...

In felul acesta patronul a scăpat ieftin. Un picior de lemn costă în S.U.A. 146 dolari, ceea ce nu înseamnă prea mult pentru averea unui mare fermier. Tony Reynolds continuă să muncească cu piciorul său de lemn. El nu a primit nici o centimă din partea asigurărilor de stat americane.

DIN R. P. BULGARIA

NOI FACEM SINGURI TOATE LUCRĂRILE...

ILIA SARENCOV
preşedintele cooperativei agricole comasate din satul Cozludui, Orehavo

Acum un an, cînd cele patru cooperative agricole s-au comasat, cooperatorii noştri au pornit cu puteri unite să folosească noi rezerve, noi izvoare de venituri. Acum ne ocupăm şi mai mult de dezvoltarea sectorului zootehnic. Construim un grajd modern pentru 100 de vaci, am clădit o maternitate pentru scroafe, două puierniţe a cîte 500 de găini fiecare, 16 saivane pentru 2.500 de oi. Am căutat şi alte izvoare pentru a spori veniturile. Am organizat o brigadă de pescari, care a adus gospodăriei un venit de aproape 800.000 de leva. Folosim acum papura din baltă. In zilele cînd plouă şi oamenii nu pot ieşi la cîmp, avem de lucru pentru toţi cooperatorii. In fiecare casă se împletesc rogojini de papură. Credem că vom lua din vînzarea acestor rogojini vreo 600.000 de leva.

Cooperatorii din satul Cozludui au întîmpinat cu o mare bucurie chemarea Comitetului Central al partidului şi personal a tov. Todor Jivcov, cînd a vizitat judeţul Vraţa, de a se îndeplini planul de cinci ani într-un termen mai scurt.

Timp de un an, noi am putut să ne convingem de marile posibilităţi ale gospodăriei noastre comasate. De aceea, toţi cooperatorii au pornit să muncească cu entuziasm! Activul cooperatorilor a hotărît să teraseze 102 de decari de pămînt. Din prima zi au venit la lucru 1.200 de oameni. Terasarea la care altfel s-ar fi lucrat cîteva luni, a fost terminată pînă seara.

Entuziasmul cu care cooperatorii au răspuns la această muncă ne-a arătat ce trebuie să facem mai departe. Chiar în aceeaşi seară, am adunat pe toţi cooperatorii şi am discutat problemele legate de asanarea a 5.200 de decari. In zilele următoare au venit la lucru aproape 2.000 de cooperatori. Numai în cîteva zile am săpat un canal lung de 9.000 de metri. Astfel, cu mîinile noastre am făcut lucrări pe care aşteptam de ani de zile să le facă alţii pentru noi.

Pentru a termina asanarea bălţii avem nevoie de cîteva maşini de săpat pămînt. Trebuie să săpăm canale mai adînci cu încă o jumătate de metru, în care să se adune apa. Apoi trebuie să o aruncăm cu pompele în Dunăre. Pentru procurarea acestor maşini vom primi ajutorul de care avem nevoie din partea sfatului popular al judeţului.

Numărul membrilor cooperativei noastre comasate, capabili de muncă, se ridică la vreo 3.400. Incă în această toamnă şi în cursul iernii, vom face tot ce stă în puterile noastre să folosim bine toate braţele capabile de muncă. Vom construi platforme moderne pentru depozitarea gunoiului, puierniţe mai mari şi mai moderne şi multe altele de care depinde îndeplinirea planului cincinal în trei ani. Cu alte cuvinte, ceea ce am făcut pînă acum reprezintă numai începutul, dar el arată ce forţe urlaşe şi ce posibilităţi mari are cooperativa noastră comasată.

Pentru a îndeplini cu succes marile sarcini care ne stau în faţă, noi înţelegem că trebuie mai întîi să îmbunătăţim organizarea muncii. Vom reorganiza brigăzile. Am hotărît să punem la dispoziţia staţiunii de maşini şi tractoare 1.000 de decari pentru a aplica lucrări de mecanizare complexă.

Un raion cu o frumoasă activitate sportivă

Imprejurările nu mi-au permis să străbat de-a lungul şi de-a latul raionul R. Sărat, dar cele ce-am cunoscut despre dezvoltarea mişcării fizice şi sport în satele şi comunele acestui raion mi-au arătat că aici s-a depus o muncă susţinută, entuziasm şi pasiune, care s-au soldat cu frumoase rezultate în activitatea organizatorică şi competiţională.

La sfîrşitul anului 1958, în raionul R. Sărat existau 34 de colective sportive săteşti pe lîngă căminele culturale, 3 pe lîngă G.A.S. şi S.M.T.-uri iar alte 3 pe lîngă gospodăriile agricole colective. Este demn de remarcat că s-au înfiinţat o seamă de colective sportive şi în sate, nu numai în centrele de comună.

Colectivul sportiv „Recolta G.A.C. Ciorăşti" are 350 de membri înscrişi în U.C.F.S. care practică fotbal, şah, călărie, popice, trîntă şi chiar ciclism. Echipa de fotbal care activează în campionatul raional se comportă foarte bine. Trebuie menţionat de asemenea, că în cadrul colectivului sînt destui de mulţi tineri ţărani muncitori care au îndrăgit atletismul şi şahul. Festivalul comunal şi Duminica sportivă organizate anul trecut au cunoscut un mare succes în rîndul sătenilor şi au contribuit la atragerea de noi sportivi.

Un alt colectiv sportiv bine dezvoltat este „G.A.C. Partizanii Păcii" din comuna Ştiubei. El numără peste 400 de membri dintre care o mare parte au fost mobilizaţi să participe la întrecerile din prima fază a Spartachiadei de iarnă. In vederea acestei competiţii, sportivii din comună dînd dovadă de multă iniţiativă şi-au confecţionat singuri 15 perechi de schiuri, 4 jocuri de şah şi un mare număr de săniuţe. Colectiviştii din Ştiubei se mîndresc cu echipa lor de fotbal, care participă şi la campionatul raional. O bună dezvoltare a luat aici voleiul, ciclismul şi mai ales atletismul. Cîţiva dintre tinerii sportivi ai acestui colectiv, printre care Barbu Biţa şi Rizea Stan sînt atleţi fruntaşi pe raion la sărituri în înălţime şi respectiv la aruncarea greutăţii.

O interesantă activitate desfăşoară şi colectivele sportive din regiunea muntoasă a raionului. Dintre acestea „Pomicultorul" Dumitreşti, care are aproape 300 de membri, „Stejarul" Jitia, „Bradul" Chiojdeni au pe timpul iernii o activitate deosebită. Tinerii sportivi din aceste comune — în mare majoritate muncitori de pădure — dovedesc reale aptitudini pentru schi. Unii dintre ei au ocupat locuri fruntaşe în diferite competiţii regionale. Pentru a ridica nivelul calificării lor sportive U.C.F.S. R. Sărat a repartizat acestor colective mai multe perechi de schiuri de concurs şi se preocupă de organizarea unui centru de iniţiere metodică. Este cazul ca U.C.F.S. Ploeşti să sprijine această iniţiativă lăudabilă trimiţînd pentru o perioadă de cîteva săptămîni un instructor de schi calificat. Rezultatele nu ar întîrzia să se arate, căci în aceste sate sînt multe elemente talentate, capabile să participe după o pregătire metodică la unele competiţii republicane importante.

Am luat cunoştinţă şi de perspectivele pe care le urmăreşte comitetul U.C.F.S. al raionului R. Sărat. Ele arată o orientare justă, o bună cunoaştere a posibilităţilor existente şi mai ales mult entuziasm. Astfel, se caută ca în viitorii ani în satele şi comunele raionului să se atragă tot mai mulţi tineri pentru practicarea trîntei, schiului, călăriei, ciclismului, popicelor şi şahului, sporturi care au o tradiţie în această zonă geografică. De asemenea, se va urmări să se dezvolte continu activitatea de atletism a colectivelor săteşti organizîndu-se pretutindeni baze materiale corespunzătoare.

L. C.

CONCURSUL „Cine ştie, ne scrie"

MENŢIUNI

REGIUNEA AUTONOMA MAGHIARA

Matei Miron, întovărăşit, comuna Topliţa; **Horlaie Augustin**, întovărăşit, comuna Topliţa; **Theizinger Filip**, colectivist, comuna Tîrgu Secuesc.

REGIUNEA BAIA MARE

Fereni Cornel, preşedinte G.A.C., comuna Sîmniclăuş; **Grigore Constantin**, ţăran muncitor individual, comuna Baia Sprie; **Ardeleanu Rozalie**, întovărăşit, comuna Băiţa; **Pop Vasile**, colectivist, comuna Tiream;

REGIUNEA BACAU

Holţea V. Nicolae, întovărăşit, comuna Lipova; **Mîndru T. Constantin**, ţăran muncitor individual, comuna Girov; **Arainis Gheorghe**, comuna Răuceşti-Soneşti; **Botez Gheorghe**, întovărăşit, Roman; **Bursuc Constantin** colectivist, comuna Roznov; **Iacob Pavel**, ţăran individual, satul Dăneşti, comuna Girov; **Grigoraş Pavel**, întovărăşit, oraşul Roman; **Mihăilă Constanţa**, ţărancă muncitoare individuală, Roman; **Coroi V. Neculai**, întovărăşit, comuna Secueni; **Gorju Ilie**, ţăran muncitor individual, comuna Gîrcina; **Ignat I. Elena**, întovărăşit, comuna Gîrcina; **Dănăilă Chiriac**, întovărăşit, Roman; **Băluţă Ion**, întovărăşit, Roman; **Bîrjoveanu Ana**, ţăran muncitor individual, Cartierul Nou, Roman; **Glod Maria**, ţăran muncitor individual, comuna Dulceşti.

REGIUNEA BUCUREŞTI

Brătescu Mihail, întovărăşit, Blejeşti; **Gheorghe Tudose**, mecanic G.A.S., comuna Blejeşti; **Pariano Marcel**, colectivist, comuna Bolintin Deal; **Drăgănescu Marin**, colectivist, comuna Lehliu; **Dănescu Maria**, întovărăşit, comuna Pielea; **Brătescu A. Emil Teodor**, întovărăşit, comuna Blejeşti.

REGIUNEA CONSTANŢA

Iancu D. Constantin, colectivist, comuna Seimenii Mari; **Dobre Ion**, colectivist, comuna Ţîndărei; **Neacşu D. Anica**, colectivist, comuna Ţîndărei; **Pană N. Constantin**, elev tractorist, S.M.T. Ţîndărei; **Romanescu Tudose**, colectivist, comuna Topraisar; **Gheorghe Enache**, paznic de cîmp I.C.Z. Palas, Oeria Palas; **Gitan Mircea**, muncitor agricol, Poarta Albă; **Băltoi D. Ilie**, tractorist, Poarta Albă; **Zimnicea Georgeta**, colectivist, comuna Valul lui Traian; **Mitică Munteanu**, colectivist, comuna Vulturu.

REGIUNEA CLUJ

Nemeş Ioan colectivist, comuna Sîntioara; **Vartic Ion**, ţăran muncitor individual, Bistriţa; **Muncelean Ion**, întovărăşit, comuna Cuzdioara; **Iobagiu Greţian**, muncitor G.A.S., Bistriţa; **Beldijen Vasile**, întovărăşit, comuna Blăjenii de Jos; **Tolan Elena**, muncitor G.A.S., comuna Jed 359, Bistriţa; **Fălcuşan Pavel**, colectivist, comuna Luna de Jos; **Beldijeri Ion** întovărăşit, comuna Blăjenii de Sus; **Kart Aurelian**, ţăran muncitor individual, comuna Blaj.

REGIUNEA CRAIOVA

Rosteş Petre colectivist, comuna Flămînda; **Iliescu Dumitru**, colectivist, comuna Giuleşti; **Silca Oprea Ştefan**, colectivist, comuna Oprişor; **Stănescu Dumitru**, întovărăşit, comuna Dobreşti; **Vlad Păun** comuna Gîrcea; **Colcioru I. Nicolae**, întovărăşit, Calafat; **Viţel Petre**, întovărăşit, comuna Vîrciorova; **Bălan Mitică**, muncitor Staţiunea experimentală, comuna Simnic; **Stanciu Rafailă Constantin**, întovărăşit, comuna Foişor; **Burtea P. Violeta**, întovărăşită, comuna Foişor; **Tudor Margareta**, întovărăşit, Calafat; **Sanău Ion**, întovărăşit, comuna Tăpeşti; **Georgescu C. Ion**, întovărăşit, comuna Goicea; **Cojocaru Florica**, colectivist, comuna Orodel; **Sarlă P. Lucian**, întovărăşit, comuna Orodel; **Dragu I. Valentin**, întovărăşit, comuna Pleniţa; **Ştefan Ancuţa**, întovărăşit, comuna Turceni; **Topală Nicolae**, tractorist, Staţiunea experimentală Şimnic; **Cioroianu Gheorghe** întovărăşit, comuna Podari; **Papilian C. Vlad**, ţăran muncitor individual, comuna Ţurceni.

REGIUNEA GALAŢI

Berdei C. Toader, întovărăşit, comuna Cîmpeni; **Pungă C. Dumitru**, colectivist, comuna Insurăţei; **Dochiţoiu Tănase**, ţăran muncitor individual, comuna Vizantea; **Ardeleanu I. Radu**, colectivist, comuna Insurăţei; **Gheorghe Catinca**, colectivist, comuna Pechea; **Ciuclaru Nicolae**, colectivist, comuna Vizireni; **Galu Nicolae**, colectivist, Tecuci; **Ojor N. Dumitru**, întovărăşit, comuna Barcea; **Bucă P. Ion**, ţăran muncitor individual, comuna Ciorăşti; **Biră V. Constantin**, întovărăşit, comuna Ciorăşti; **Tiţircă D. Vasile**, întovărăşit, comuna Străuane, **Naziru Constantin**, colectivist, comuna Filimon Sîrbu; **Sturzu Gh. Ion**, colectivist, Tecuci; **Lupuşor Vasile I.**, ţăran muncitor individual, comuna Tepu; **Crăciun Andrei**, colectivist, comuna Romanu; **Hărăboi Constantin**, mecanic, S.M.T. Floreşti; **Gălăţeanu Gheorghe**, ţăran muncitor individual, comuna Ghidigeni; **Radu Costică**, brigadier G.A.C., comuna T. Vladimirescu; **Popescu Constantin**, întovărăşit, comuna Barcea; **Straton Petru**, preşedinte G.A.C., comuna Valea Cînepei; **Cozma Ştefan**, pontator, alimentator S.M.T., comuna Viziru; **Jugănaru St. Mihai**, colectivist, comuna Vindirei; **Lungu S. Marin**, colectivist, satul Cioara; **Biră V. Mihai**, ţăran muncitor individual, comuna Ciorăşti.

(Va urma)

Ameliorarea terenurilor sărăturoase *în R. P. Ungară*

Pentru Republica Populară Ungară ameliorarea solului este o problemă vitală, datorită faptului că terenurile neproductive sau slab productive, reprezintă aproape trei sferturi din suprafaţa arabilă a ţării. Inceputurile ameliorării solurilor în general şi în special a solurilor sărăturoase, se pierd în perioada de început a civilizaţiei contemporane (sec. XVII—XVIII).

In Republica Populară Ungară există cca. 1.000.000 jugere (peste 500.000 hectare) terenuri sărăturoase, răspîndite mai ales la est de Dunăre, de o parte şi alta a rîului Tisa. De cum treci în R. P. Ungară, pe la Episcopia Bihorului, privirea îţi este atrasă de un fapt interesant. Alături de lanuri mănoase, pe care cresc culturi agricole bogate, se întîlnesc suprafeţe de teren cu totul neproductive, aproape lipsite de vegetaţie, pe care poporul maghiar le numeşte „sik"-uri. Sînt continuarea peste graniţă a „sărăturilor" noastre din partea de vest a Romîniei. La Debreţin, alături de celebra universitate şi de Catedrala lui Kosuth, se află cea mai mare întreprindere de ameliorare a solului din ţară care deserveşte toată Cîmpia Tisei şi mai ales vestitul ţinut Hortobagy.

Hortobagy, este numele celei mai mari întinderi de sărături din Ungaria. Este un adevărat deşert, un Kalahari al acestei ţări. Pe o întindere de 100 km. nu se întîlnesc nici un arbore cît de mic, nici o păşune verde, nici o aşezare omenească, nici o cumpănă de fîntînă!

Pînă ieri Hortobagy a fost împărăţia „sik"-urilor. Aici se refugiau haiducii de odinioară luptătorii pentru libertate ai Ungariei robite de imperiul otoman. A mai rămas ca amintire din vremurile acelea doar vestitul han al haiducilor. Marii poeţi ai poporului maghiar, Arany şi Petöfi, au cîntat lupta poporului împotriva asupritorilor străini şi împotriva vitregiilor naturii, amintind uneori în poeziile lor şi de solurile sărăturoase din Hortobagy şi din toată Pusta Maghiară.

Monotonia acestei regiuni lipsită de viaţă şi de poezia muncii, este astăzi întreruptă pretutindeni de zgomotul tractoarelor şi al screperelor aparţinînd Intreprinderii de Ameliorarea Solului din Debreţin. Numai prin metoda specific naţională de ameliorare a sărăturilor, numită „digozaj", se smulg anual deşertului Hortobagy şi întregii Cîmpii a Tisei, peste 11.000 jugăre (circa 6.000 ha) teren care nu a produs niciodată nimic, pentru a da ţării de acum înainte în fiecare an peste 50.000 chintale de cereale. Eforturile depuse pentru aceasta sînt uriaşe! Ogorul pare un adevărat şantier! Screpere sovietice uriaşe trase de Stalineţuri de 80 cai putere, scormonesc terenul pînă la 2 m. adîncime pentru a scoate din măruntaiele lui, pămînt sănătos şi a-l răspîndi la suprafaţa solului. La Hajdunanaş (Satul haiducilor), un tînăr brigadier plecat asupra planşetei socotea numărul de metri cubi pe care trebuia să-i scoată la lumină brigada lui de screpere într-o vară. A găsit o cifră astronomică: 3.300.000 metri cubi. Cu mîndrie îmi spunea: un tren care ar încărca acest pămînt ar trebui să aibă lungimea distanţei dintre Debreţin şi Moscova. Tractoarele echipei nu stau nici ziua nici noaptea! La lumina farurilor puternice ele fac „mine" din care se vor scoate cele 500 de vagoane de grîu în plus care vor contribui la satisfacerea nevoilor poporului maghiar. In scopul ameliorării solului se aplică şi metoda de împrăştiere la suprafaţa terenului a diferitelor amendamente (var, gips, reziduri industriale cu gips, praf de lignit, sulf, acid sulfuric etc). La Polgar aproape de Debreţin, am vizitat o brigadă de tractoare şi platforme a întreprinderii de ameliorarea solului din Debreţin care transporta şi împrăştia amendamente pe terenurile sărăturoase ale gospodăriei de stat din localitate.

Dar organizarea desăvîrşită şi originală a muncii de ameliorare şi mai ales ajutorul pe care-l dă statul gospodăriilor socialiste şi ţăranilor individuali pentru ameliorarea solului face ca aceste lucrări care la prima vedere par foarte costisitoare să fie totuşi rentabile. De la Debreceni Andraş preşedintele gospodăriei agricole colective „Törö Pál" (numele unui luptător pentru libertate al poporului maghiar) din comuna Pusztabánreve, am aflat că din cele 800 de hectare de sărături ale gospodăriei, 500 hectare au fost ameliorate prin digozaj şi restul prin aplicarea amendamentelor chimice. Suprafaţa digozată a produs în primul an peste 2000 kg. la hectar faţă de 600 kg. cît s-a recoltat de pe o suprafaţă neameliorată lăsată ca martor. Cu multă bucurie preşedintele mi-a comunicat că de unde gospodăria lui era codaşă, producînd numai 700 kg. cereale la hectar în medie înainte de aplicarea ameliorării solului, gospodăria produce acum peste 1.600 kg. cereale la hectar. Dacă înainte de aplicarea ameliorării pentru o unitate de muncă se producea 300 kg. de grîu, astăzi productivitatea muncii a sporit la dublu obţinîndu-se pentru aceeaşi cantitate de muncă mai mult de 600 kg. grîu. La G.A.S. Palotaş, lîngă Solnok, am aflat de la inginerul gospodăriei că în al doilea an după digozarea unui teren şi după aplicarea tuturor îngrăşămintelor şi a lucrărilor culturale necesare de pe un sol care nu producea mai mult de 5—600 kg. orz la hectar s-a obţinut după ameliorare 4.800 kg. la hectar.

Interesîndu-mă despre rentabilitatea unor astfel de lucrări, am aflat că gospodăriile socialiste şi ţăranii individuali, îşi amortizează cheltuielile lucrărilor de ameliorare în numai unul sau doi ani de la efectuarea acestora şi că efectul acestor lucrări se menţine pe o perioadă de 15—20 de ani. Amendamentele sînt livrate gratis de către stat la cerere în cantităţile corespunzătoare, iar preţul de achiziţie al produselor obţinute pe terenurile ameliorate este foarte mare. Numai la Budapesta, la Direcţia de Ameliorare Irigare şi Ingrăşare a solurilor din Ministerul Agriculturii, am rezolvat „enigma" organizării care face posibilă obţinerea unei astfel de productivităţi a muncii şi a rentabilităţii unor lucrări atît de costisitoare. Am aflat cu mirare că întreaga direcţie nu cuprinde decît 6 persoane şi un director, dintre care o singură persoană se ocupă cu evidenţa celor aproape 100.000 jugăre de terenuri care sînt ameliorate în fiecare an în R. P. Ungară.

Orice gospodărie socialistă sau individuală care vrea să-şi amelioreze o anumită suprafaţă de sărături sau alte terenuri, trimite serviciului de ameliorare din această direcţie o cerere tip în care se menţionează suprafaţa terenului respectiv, dacă acesta a fost cultivat şi producţia obţinută în medie de pe el la grîu şi la alte cîteva culturi. Serviciul de ameliorare ia în evidenţă terenul respectiv şi repartizează lucrarea Laboratorului Regional de Studiul Solului (sînt 7 astfel de laboratoare în toată ţara) care întocmeşte harta solurilor gospodăriei, stabileşte metodele de ameliorare şi calculează cantitatea de amendamente necesare fiecărei parcele. Rezultatele sînt comunicate simultan Ministerului, Intreprinderii Regionale de Ameliorare care urmează să execute lucrarea (sînt două în toată ţara) şi beneficiarului. Toate amendamentele necesare sînt livrate gratis de către Minister împreună cu transportul pînă la gara de destinaţie. Executarea digozajului, transportul amendamentelor de la gară şi împrăştierea lor pe teren, se face de către Intreprinderea de Ameliorare contra cost, sau de către gospodăria însăşi sub îndrumarea tehnicianului Intreprinderii. Gospodăriile agricole colective primesc cele mai mari reduceri de preţ şi sînt scutite de toate obligaţiile de predare pe o perioadă de 5 ani. Cantităţile de produse obţinute în plus pe terenurile ameliorate, sînt comunicate Ministerului Agriculturii, care le înscrie în fişa terenului respectiv, şi sînt achiziţionate de Stat la preţuri mari, astfel încît cheltuielile făcute de beneficiarul lucrărilor sînt amortizate într-un timp foarte scurt, în maximum trei ani. Preţurile de achiziţie sînt astfel stabilite încît amortizarea cheltuielilor făcute de minister să fie făcută prin prelucrarea materiei prime în industrie. Totul este organizat aşa încît bugetul Intreprinderii de ameliorare să fie echilibrat, gospodăriile socialiste sau ţăranul individual să rămînă cu terenul ameliorat, iar muncitorul de la oraş să obţină tot mai multă pîine.

Pe suprafeţe întinse, solurile sărăturoase sînt luate în cultură prin irigarea şi cultivarea lor cu orez, prin organizarea de fîneţe irigate sau prin amenajarea de eleştee de peşte care sînt foarte rentabile.

La cercetarea şi elaborarea celor mai înaintate metode de ameliorare a solurilor sărăturoase, colaborează cercetătorii din Institutul de Agrochimie al Academiei de Ştiinţe a Republicii Populare Ungare, care au cîmpuri experimentale în cele mai variate condiţii de sol din ţară, şi laboratoarele regionale de producţie ale Ministerului Agriculturii. Inginerii de la Intreprinderile de ameliorare contribuie de asemenea prin perfecţionarea metodelor tehnice de amendare şi digozaj, folosind metode sovietice şi ungureşti în utilizarea cu maximum de profit a mijloacelor de transport şi împrăştiere etc.

Inginerii, tehnicienii şi muncitorii maghiari din agricultură care se ocupă cu amelioraţiile, lucrează cu entuziasm ca să-şi îndeplinească cea mai mare datorie pe care o au faţă de poporul muncitor din ţara lor, şi anume: ameliorarea terenurilor neproductive sau slab productive din întreaga ţară în maximum 15—17 ani.

Intorcîndu-mă în ţară pe la Curtici am traversat Cîmpia Aradului, unde peste 100.000 de hectare sînt ocupate cu astfel de soluri sărăturoase. Folosind experienţa ştiinţifică a cercetătorilor din R. P. Ungară, experienţa de organizare a cadrelor din agricultură şi practica poporului frate maghiar, suprafeţele de teren neproductiv din vestul ţării, din Bărăgan, din lunca Dunării şi din Moldova, pot fi puse în valoare în scopul îmbunătăţirii fondului funciar şi obţinerii unor cantităţi cît mai mari de produse de larg consum.

Punerea în cultură a noi terenuri este una din sarcinile importante trasate de partidul şi guvernul nostru oamenilor muncii din agricultură, şi deci şi cercetătorilor.

Ing. AL MAIANU
cercetător la I.C.A.R. Bucureşti

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".